

Dans deg glad – en motivasjonsstudie av sosialdans som fritidsaktivitet

Bacheloroppgave i sosiologi

Universitetet i Stavanger

Maria Veisdal

Studentnummer: 951648

Veileder: Ugo Corte

Lvert dato: 11.05.23

Antall ord: 8610

Kan oppgaven benyttes til undervisningsformål? JA: X NEI: (sett kryss)

Forord

Å jobbe med denne oppgaven har vært en spennende anledning til å gå i dybden og finne svar på spørsmål jeg har tenkt mye på opp gjennom årene med danseerfaring. Jeg vil takke min mann og dansepartner for gode råd og støtte underveis. Takk til min veileder for gode råd og relevant litteratur. Videre vil jeg si takk til alle som har vært behjelpelige med å dele og distribuere spørreundersøkelsen min, og sist men ikke minst tusen takk til alle danserne som har tatt seg tid til å svare.

Maria Veisdal, 08.05.23

Sammendrag

Oppgavens hovedformål har vært å undersøke hva slags motivasjon som ligger bak aktiv deltakelse i et dansemiljø for sosial dans. For å kunne besvare dette på en god måte, har jeg i tillegg undersøkt tilhørighet og relasjoner mellom danserne, forholdet til intimitet og hva som gir en god danseopplevelse. 255 dansere har besvart min digitale, anonyme spørreundersøkelse. Resultatene viser at humørforbedring og energipåfyll er de sterkeste motivasjonsfaktorene for å drive med sosialdans, på tvers av kjønn, dansestil, alder og sivilstatus. Mestringsfølelse, ønske om å bli en bedre danser, sosialisering, kreativ- og musikalsk utfoldelse, virkelighetsflukt, fysisk trening, følelsesutløp og forbedret selvfølelse er også sterke motivasjonsfaktorer som varierer noe basert på kjønn, alder og dansestil. Få er sterkt motivert av ønske om en partner, men lineær regresjonsanalyse viser at de som motiveres av denne, i tillegg til de som har ønske om å bli en flinkere danser, danser ofte. At føre- og følgeteknikken fungerer godt, også kalt god *connection* i tillegg til følelsesmessig tilstedeværelse og kontakt er de viktigste elementene i en god danseopplevelse. Å kjenne partner godt er av liten betydning, intimitet i dans er å anse som en relasjonell kvalitet fremfor noe som hører til i en etablert relasjon. Å komme i flytsone er også sterkt motiverende, og denne tilstanden kan sees på som et resultat av et vellykket interaksjonsritual i Collins terminologi. Analyse av sosialdans som interaksjonsritual ved bruk av Collins teori forklarer hvorfor langt de fleste føler tilhørighet til dansemiljøet sitt, og hvordan flere av motivasjonsfaktorene kan karakteriseres som varianter av emosjonell energi.

Innholdsfortegnelse

1. Innledning	3
2. Teori.....	5
2.1. Pardans som sosialdans	5
2.2. Intimitetsbegrepet.....	5
2.3. Flow.....	6
2.4. Dans og intimitet	6
2.4.1. Argentinsk tango	6
2.4.2. Swingvarianter	7
2.5. Norsk kultur.....	8
2.5.1. Sosialdansens rammer og muligheter	8
2.6. Randall Collins interaksjonsritualer og emosjonell energi	10
3. Annen forskning	11
3.1. Dance Motivation Inventory	11
3.2. Sosialdans og følelser blant eldre.....	12
4. Metode.....	14
4.1. Valg av metode.....	14
4.2. Kvantitativ spørreundersøkelse	14
4.2.1. Kategorisering av respondentene	14
4.2.2. Relasjoner og tilhørighet.....	15
4.2.3. Intimgrense og danseopplevelse	15
4.2.4. Motivasjon for å danse.....	15
4.3. Vurdering av metode og resultater	15
5. Resultater, analyse og diskusjon av min kvantitative spørreundersøkelse	17
5.1. Motivasjon for å danse	23
5.1.1. Motivasjon basert på kjønn	24
5.1.2. Lineær regresjonsanalyse.....	27

5.1.3.	Motivasjon basert på aldersgruppe	28
5.1.4.	Motivasjon basert på sivilstatus	29
5.1.5.	Motivasjon basert på dansestil	29
5.2.	Sosialdans som interaksjonsritual	30
5.3.	Relasjoner, intimitet og danseopplevelse	32
6.	Konklusjon.....	39
Referanser:	.....	41
Vedlegg	.....	43

1. Innledning

Kveld etter kveld er engasjerte dansere å finne på ulike dansegulv i lokale dansemiljø for blant annet argentinsk tango, swing, salsa eller andre stilarter. Pardans som danses sosialt er en fritidsaktivitet mange bruker mye tid på, inkludert forfatteren av denne oppgaven.

Problemstillingen min består av to deler, som svarer til følgende forskningsspørsmål:

1. Hvilken motivasjon ligger bak aktiv deltakelse i et dansemiljø, hvorfor danser de?
2. Hva slags relasjoner og tilhørighet finnes blant danserne i et dansemiljø?

Den første delen fokuserer på hva som motiverer danserne til å bruke fritiden sin på sosialdans, hva får de igjen for det? Den andre delen tar for seg det relasjonelle aspektet av å danse pardans og å være en del av et dansemiljø. For å belyse disse hovedspørsmålene og bedre kunne gi utfyllende svar, har jeg i tillegg med disse spørsmålene:

- Hva er sosialdans, hvordan fungerer det, hvilke sosiale normer gjelder?
- Hvordan forholder sosialdans seg til intimitetsbegrepet?
- Hvordan passer sosialdans inn i den norske kulturen?
- Siden det finnes flere ulike dansestiler som danses sosialt, vil svarene på spørsmålene mine avhenge av hvilken type dans man driver med?

I pardans som sosialdans møtes mennesker som i varierende grad kjenner hverandre i par på dansegulvet, noe som medfører fysisk nærhet og en type intimitet som man ellers finner få andre steder. Dette blir et sentralt tema, blant annet på grunn av nordmenns reserverte natur og kulturelle normer som kan gjøre dette uvant og utfordrende. På den andre siden kan det være svært givende og kanskje også bidra til å forklare attraksjonen i pardans som fritidsaktivitet. Formålet er å undersøke hva som motiverer danserne, finne ut hva de får igjen for å danse og å se nærmere på hva som betyr mest for dem når det kommer til selve danseopplevelsen med en partner. Å undersøke hva slags samhørighet og relasjoner som finnes mellom dansere internt i et lokalt dansemiljø, vil forhåpentligvis bidra til å belyse hvordan disse tingene henger sammen.

Oppgaven er sentrert rundt min egen kvantitative spørreundersøkelse. Denne inneholder spørsmål som er delt opp i to deler, *Motivasjon for å danse* og *Relasjoner, intimitet og danseopplevelse*. I tillegg har jeg med en analyse av sosialdans som interaksjonsritual ved

bruk av Randall Collins teori. Denne presenteres mellom de to delene. Diskusjon og analyse gjøres fortløpende mens resultatene av spørreundersøkelsen presenteres.

2. Teori

2.1. Pardans som sosialdans

Begrepet pardans vil si to som danser sammen i et par, en fører og en følger, som oftest henholdsvis mann og dame. I denne oppgaven er jeg interessert i å studere pardans som danses sosialt og som fritidsaktivitet, i motsetning til pardans i koreografert form eller konkurransedans. Det viktige aspektet her er at pardans som danses sosialt er basert på føre- og følgeteknikk, ordløs kommunikasjon mellom fører og følger. Det finnes mange ulike dansestiler innen sosial pardans, som blant annet danses til forskjellig type musikk og innebærer ulik type føre- og følgeteknikk. I denne oppgaven vil hovedtyngden i litteratur og forskning ligge på argentinsk tango, salsa og ulike typer swingdans.

2.2. Intimitetsbegrepet

Fra sosiologiens side har intimitet tradisjonelt vært knyttet opp mot nære og ofte langvarige relasjoner som ektefeller/kjærester, familie og nære venner (Törnqvist, 2018, s. 356). Maria Törnqvist som for øvrig også er danser, argumenterer for at det i stedet kan være fruktbart å tenke på intimitet som en slags relasjonell kvalitet, en måte å karakterisere interaksjon mellom mennesker som medfører nærhet og/eller sterke følelsesmessige inntrykk (Törnqvist, 2018, s. 356). På denne måten kan man gjenkjenne intimitet i andre situasjoner, som ikke nødvendigvis er knyttet til tradisjonelle relasjonsformer. Forfatter og kulturteoretiker Lauren Berlant mener at våre tanker om hvordan vi kan leve et godt og fullverdig liv begrenses av normen om at intimitet er fastlåst til bestemte relasjonsmønstre og sosiale strukturer og institusjoner (Berlant, 1998). Det er gjort studier på ulike typer personlige relasjoner som blander kjennetegn på primær- og sekundærforhold, som å se på forhold som oppstår og opprettholdes på offentlige steder (Morill et al., 2005) og formelt etablerte forhold begrenset i formål, tid og sted, men som likevel inneholder intimitet, tilhørighet og følelser som kan ha en intens karakter (Wireman, 1984). Min studie passer godt inn blant disse, sosialdans foregår i stor grad på offentlige steder og deler av spørreundersøkelsen omhandler relasjoner og intimitet blant danserne i et danse miljø.

Jessica Mjöberg beskriver intimitet som en spesifikk måte å være sosial på, både i og utenfor etablerte relasjoner, som innebærer tilstedeværelse som karakteriseres av det hun kaller en følelse av «oceanic unity» (Mjöberg, 2011; Törnqvist, 2018, s.360). I dette begrepet ligger å være «grenseløs i forhold til seg selv og den andre», en «felles orientering innover i paret», en følelse av å være i en «kontinuerlig nåtid» og «eksklusivitet» (Törnqvist, 2018, s.360).

Denne følelsen av «oceanic unity» kan ifølge Mjöberg for eksempel finnes i forholdet mellom mor og baby, og mellom et elskende par.

2.3. Flow

Jessica Mjöbergs «oceanic unity» kan sammenlignes med Mihaly Csikszentmihalyis flowbegrep. «Flow» eller flytsone, også kalt «optimal opplevelse» er et begrep som beskriver en bevissthetstilstand karakterisert av fullt fokus, en følelse av mestring og full kontroll på hva man holder på med, hvor tidsbegrepet forsvinner og man mister selvbevisstheten slik at man føler seg fri (Csikszentmihalyis, 2014, s.24). Flow er et generelt begrep som brukes i forbindelse med mye forskjellig, f.eks. musikk, sport og ekstremsport eller såkalt «edgework» (Kidder, 2021; Csikszentmihalyis, 2014). Törnqvist knytter også flytsonen til tangodans (Törnqvist, 2018, s.364). Daniella, en svensk tangodanser beskriver «flow» eller flytsone slik: «When you manage to connect the music and the dancing in a way that makes you forget time and space, you are in a flow which might be rather consuming because you let go of everything else» (Törnqvist, 2013, s.37). Å oppnå denne følelsen er ikke en hverdagslig sak for en danser, men noe som skjer innimellom når forholdene ligger til rette for det (Törnqvist, 2018, s.364). Ønsket om å oppnå den er en av grunnene til at danserne vender tilbake til dansegulvet kveld etter kveld (Törnqvist, 2018, s.364; Törnqvist, 2013, s.33). Jeg vil undersøke om ønske om å komme i flytsone er en relevant motivasjonsfaktor for sosialdans.

2.4. Dans og intimitet

2.4.1. Argentinsk tango

Denne måten å forstå intimitet på – som en relasjonell kvalitet, tar Törnqvist med seg videre i sitt arbeid med dansestilen argentinsk tango. Fra sitt ståsted som danser, har hun utført intervjuer med dansere og gjort observasjoner av sosialdanser i Buenos Aires, San Francisco og Stockholm (Törnqvist, 2018, s.357). For leseren som ikke kjenner til argentinsk tango, er dette en dans som karakteriseres av lidenskap og sensualitet, sterke kontraster og følelsesuttrykk i både musikk og mellom danserne i paret som virkelig får spille ut sin maskulinitet og femininitet. Dansen danses ofte svært tett, kinn mot kinn eller bryst mot bryst og noen ganger med lukkede øyne (Törnqvist, 2013, s.36). Den fysiske nærheten i dansen kan være utfordrende og ukomfortabel for nybegynnere, og man må lære å skille «tangointimitet» fra lignende intime situasjoner utenfor tangomiljøet (Törnqvist, 2013, s.37).

Føreteknikken er komplisert og dansen er improvisert i stor grad slik at den ordløse kommunikasjonen foregår kontinuerlig innad i paret hele tiden mens de danser (Olszewski, 2008, s.66; Törnqvist, 2018, s.364). Törnqvist er interessert i å finne ut hvordan det er å være en del av en kultur der mesteparten av kommunikasjonen foregår fysisk og nonverbalt, gjennom såkalte «semi-anonyme» forbigående parrelasjoner (Törnqvist, 2018, s.357). «Semi-anonyme» fordi det varierer fra lokasjon til lokasjon hvorvidt danserne har møttes og danset sammen før eller ikke, og selv om de ofte danser sammen, er det ofte begrenset hvor godt de kjenner hverandre utenom dansemiljøet (Törnqvist, 2018, s.359). På tross av dette, skapes intimitet mellom danserne gjennom at man spiller ut romantiske følelser som om man var et forelsket par, som en del av dansen (Törnqvist, 2018, s.357).

Törnqvist argumenterer for at selv om disse forbindelsene mellom danserne ikke er relasjoner i en slik grad man tradisjonelt forbinder med intimitet, vil tilstedeværelsen og opplevelsen av intimitet «her og nå» dekke lignende emosjonelle og sosiale behov. Måten tangoen er strukturert på, i form av faste rammer som blant annet inneholder normer for partnerbytte, skaper en trygghet som lar danserne gå dypt inn i det emosjonelle i seg selv (Törnqvist, 2018, s.367). Jeg tolker dette som at bruk av fantasien og minner fra egen livshistorie, kombinert med den kroppslige fornemmelsen av å omfavnes av et annet menneske, gjør tango i stand til å sette dype spor i de som danser. Törnqvist skriver at for noen, går det så langt som at de vil beskrive seg selv som avhengig av tango og sammenligner det med andre rusmidler, fordi det får en like kraftig innvirkning på livet generelt (Törnqvist, 2013, s.39). At dansen blir så viktig at man legger opp livet sitt deretter, er ikke uvanlig (Olsson & Heikkinen, 2019, s.7).

Utover det personlige, omtaler mange av intervjuobjektene til Törnqvist de andre danserne i miljøet som «tangofamilien», basert på dype bånd seg imellom og en følelse av kollektiv identitet (Törnqvist, 2018, s.359). Kollektiv identitet kan defineres som en felles identitet som deles av en gruppe definert av felles interesser, erfaringer og solidaritet (Taylor & Whittier, 1992). Jeg vil undersøke dette ved å spørre respondentene om de føler tilhørighet til gruppen med dansere de er en del av.

2.4.2. Swingvarianter

I motsetning til argentinsk tango som danses veldig tett, brukes en annen type føreteknikk i ulike typer swingdans. Denne måten å føre på er i større grad basert på koreograferte figurer eller «turer» på dansespråket, og en stor del av den fysiske kommunikasjonen mellom danserne foregår gjennom hendene (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.7; Olszewski, 2008,

s.65). Törnqvist & Holmberg skriver i sin artikkel om hvordan synet brukes til å skape kontakt og emosjonell energi i dansen. Å ha øyekontakt med dansepartneren er en betingelse for følelse av tilstedeværelse («dance-presence»), og for å oppnå den beryktede flytsonen må man være åpen for og la seg berøre av partnerens blikk (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.7). Manglende vilje til å se partner i øynene mens man danser kan oppfattes som avvisende og energislukende (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.9). For en fersk danser, kan det være utfordrende å lære og bruke blikkontakt i kommunikasjon med en ukjent dansepartner (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.9). Man kan føle seg sårbar og usikker når man ser en fremmed, erfaren danser inn i øynene, det kan føles mer intimt enn å holde i og berøre hverandres armer og hender (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.8). Øyekontakt praktiseres på ulike måter i dans, fra å holde intens øyekontakt gjennom hele dansen, til å holde en «samtale» gående ved å veksle mellom å holde kontakt og å se vekk, eller sende små subtile signaler som erfarne dansere kan lese og reagere på (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.7). Jeg vil spørre om hvorvidt danserne føler øyekontakt med partner er naturlig.

2.5. Norsk kultur

Nordmenn generelt er ofte reserverte og forsiktige med å vise følelser eller opprette sosial kontakt med andre. Vi er vant til å ha mye plass rundt oss og har behov for og verdsetter et stort personlig rom, også kalt intimsone (Bourrelle, 2016, s.64). Det er ikke uvanlig at det er lite fysisk kontakt mellom mennesker oppdratt i den norske kulturen. Nordmenn er i tillegg oppdratt til å være selvstendige (Bourrelle, 2016, s.42), som bidrar til at det føles unaturlig å åpne opp og vise sårbarhet overfor andre. Jeg vil undersøke om den fysiske nærheten til partner føltes ukomfortabel i starten da man begynte å danse.

2.5.1. Sosialdansens rammer og muligheter

En franskmann ved navn Julien S. Bourrelle har skrevet noen humoristiske bøker om hvordan nordmenn og den norske kulturen gjerne oppleves når utlendinger kommer for å bosette seg i Norge. Han skriver at det kan være vanskelig å komme i kontakt med nordmenn og skaffe seg venner og nettverk, hvis man ikke kjenner til normene og hvordan den norske kulturen fungerer. Løsningen, ifølge Julien, er såkalte «rammeaktiviteter». En rammeaktivitet er en eller annen form for organisert aktivitet, det kan være f.eks. idrett, politikk, frivillig arbeid, hobby eller hva som helst (Bourrelle, 2016, s.30). Poenget er, ifølge Julien, at nordmenn trenger en ramme rundt den sosiale interaksjonen.

En sosialdans kan sees på som en slik ramme. I tango kalles sosialdansen for *milonga*. Overalt i verden hvor det danses argentinsk tango spilles den samme musikken, stegene og figurene i dansen er de samme, og de samme reglene for partnerbytte praktiseres (Törnqvist, 2018, s.366). Tilsvarende vil det være for swingmiljøer, salsamiljøer, og andre dansestiler som danses flere steder i verden. Hver dansestil har sin måte å arrangere sosialdans på, man kan si at hver dansestil har sin egen «verden», sitt eget sosiale felt med egne normer og logikk, i Bourdieus terminologi (Törnqvist, 2013, s.32). I West Coast Swing er det for eksempel normen å bytte partner mellom hver låt som spilles, i motsetning til tango som praktiserer såkalte *tandaer* bestående av 3-4 låter med samme partner før man bytter. Siden normene og rutinene tilknyttet hver dansestil er tilnærmet de samme fra sted til sted, vet danserne alltid hva de har å forholde seg til, hva de kan forvente, og de kan slappe av og føle seg hjemme (Törnqvist, 2018, s.366).

Innenfor «danserammen» er det akseptert og forventet å åpne opp for intimitet med en partner i form av fysisk nærhet og øyekontakt. Det er tillatt å bruke fantasien, for å leke, flørte og uttrykke følelser i dansen og for å gå inn i seg selv i en slags mediterende tilstand eller virkelighetsflukt (Törnqvist, 2018, s.366). For nordmenn generelt, er det forståelig at dette kan virke forlokkende, og dekke behov som det ikke finnes så mange tilgjengelige alternativer til. Noen av disse behovene kan beskrives som «dionysiske» etter den greske guden Dionysos, behov for beruselse, ekstase og overskridelse (Tryti, 2011, s.57). I Nietzsches terminologi er den greske guden Apollon motsetningen til Dionysos, og står for fornuft og rasjonalitet (Tryti, 2011, s.58). Vi bruker mesteparten av tiden vår i det apollinske verdensbildet, og det er kanskje noe av årsaken til at vi trekkes mot det dionysiske. Foruten alkohol og andre rusmidler, kan intens pardans, som for eksempel argentinsk tango, fremkalle dionysiske tilstander i oss (Tryti, 2011, s.57).

Forfatter og psykolog Eva Tryti skriver også om hvordan blant annet moderne likestilte kjønnsroller har ført til at vi har mistet mye av den tradisjonelle romantikken og flørtekunsten (Tryti, 2011, s.128). Selv om vi ikke praktiserer så mye av det lengre, er det fortsatt noe spesielt kvinner, fortsatt drømmer om og ønsker seg mer av (Tryti, 2011, s.128). Tryti skriver om hvordan pardans tradisjonelt har fungert som en åpning for flørt, romantikk, forføring og nærkontakt med det motsatte kjønn (Tryti, 2011, s.130). Etter hennes mening bør ikke romantiske faktorer eller pardans undervurderes – mange har hatt noen av sine mest magiske øyeblikk i tett dans med en partner (Tryti, 2011, s.130).

2.6. Randall Collins interaksjonsritualer og emosjonell energi

Den amerikanske sosiologen Randall Collins har utviklet en teori innenfor faget mikrososiologi, som jeg vil ta i bruk for å analysere hva som skjer på en sosialdans. Collins begrep «interaksjonsritual» kan bety alt fra det å håndhilse på en person du ikke kjenner, til en samtale, en fest, en fotballkamp, en begravelse – eller en dans.

Ifølge Collins består et interaksjonsritual av 4 følgende elementer (Collins, 2004, s.48):

1. To eller flere personer befinner seg på samme sted fysisk
2. Det er et skille mellom deltakere og folk som ikke deltar
3. Deltakerne fokuserer oppmerksomheten på et felles objekt eller aktivitet, og kommuniserer dette seg imellom
4. Deltakerne opplever eller deler en felles stemning eller felles emosjonell opplevelse

Disse 4 elementene påvirker hverandre og forsterker hverandre, særlig de to siste – felles fokus og felles følelser gjør at følelsene og opplevelsen blir mer intens (Collins, 2004, s.48).

Et vellykket interaksjonsritual produserer ifølge Collins såkalt «emosjonell energi» som kan være følelser av entusiasme og handlekraft, selvtillit og styrke (Collins, 2004, s.49). Ifølge Collins er mennesker alltid på jakt etter opplevelser som gir emosjonell energi, som er en av 4 deler et interaksjonsritual resulterer i (Collins, 2004, s.49):

1. Gruppesolidaritet
2. Emosjonell energi i individene
3. Symboler som representerer gruppen
4. Moralsk ansvarsfølelse overfor gruppen

3. Annen forskning

3.1. Dance Motivation Inventory

Fem forskere har utført en studie i Budapest, Ungarn der målet var å utforske motivasjonsgrunnlaget blant personer som driver med sosial dans som fritidsaktivitet. De har i tillegg utviklet et psykometrisk rammeverk for å måle motivasjon for dans, som de har kalt Dance Motivation Inventory, DMI (Maraz et al., 2015, s.1). Dette rammeverket består av åtte kategorier med motivasjonsfaktorer: Fysisk trening, Humørforbedring, Intimitet, Sosialisering, Transe, Mestring, Selvtillit og Virkelighetsflukt (Maraz et al., 2015, s.1). Forskerne har kommet frem til disse gjennom å foreta systematiske litteraturstudier og deretter involvere elleve dansere med varierende erfaring (Maraz et al., 2015, s.2). Undersøkelsen består av 29 motivasjonspåstander av typen «Jeg danser fordi ...» hvor deltakeren må rangere påstandene fra 1 til 5 der 1=Veldig uenig og 5=Veldig enig (Maraz et al., 2015, s.3). For en ytterligere forklaring på hva som omfattes av de ulike motivasjonskategoriene, se tabell 3.1:

Motivasjonskategori	Innhold
Fysisk trening	Opprettholde god fysisk form og helse
Humørforbedring	Komme i godt humør og få energi
Intimitet	Søke fysisk kontakt med andre, vise seg frem for å møte en potensiell partner
Sosialisering	Å være i godt selskap med andre med samme interesse
Transe	Opplevelse av ekstase og flytsone, danse for å oppnå en endret sinnstilstand
Mestring	Forbedre teknikk, koordinasjon og kroppsbeherskelse
Selvtillit	Opplevelse av å ha det bra med seg selv, føle seg attraktiv, øke selvtilliten
Virkelighetsflukt	Unngå følelse av tomhet, dårlig humør og problemer

Tabell 3.1: Oversikt over innhold i motivasjonskategorier (Maraz et al., 2015, s.4).

447 salsa- og/eller ballroom-dansere, 68 % damer og 32 % menn med gjennomsnittsalder på 32,8 år deltok i spørreundersøkelsen, som ble utført digitalt og distribuert blant annet via Facebook (Maraz et al., 2015, s.3). Skjevfordelingen av kjønn gir et realistisk bilde på den faktiske fordelingen i mange dansemiljø der kvinner er sterkt overrepresentert. Av respondentene har 57 % oppgitt at de er i et forhold, mens de resterende 43 % er single eller skilte (Maraz et al., 2015, s.4). 9 % av respondentene har danset i mindre enn et år, 26 % i 1-2 år, 39% i 3-6 år og 26 % i mer enn 6 år (Maraz et al., 2015, s.4). Det er følgelig ganske godt fordelt når det gjelder danseerfaring i denne undersøkelsen.

Resultatet av undersøkelsen viser at Humørforbedring er den sterkeste motivasjonsfaktoren, etterfulgt av Selvtillit (Maraz et al., 2015, s.7). Kvinner er i større grad motivert av Fysisk trening, Humørforbedring, Transe, Selvtillit og Virkelighetsflukt, og menn er i større grad motivert av Intimitet (Maraz et al., 2015, s.7). Lineær regresjonsanalyse med danseerfaring og hvor ofte man danser som avhengige variabler viser at motivasjonskategoriene Intimitet, Mestring og Sosialisering kan predikere hvor ofte man danser, men ingen av kategoriene predikerer danseerfaring (Maraz et al., 2015, s.7).

3.2. Sosialdans og følelser blant eldre

Eva Alfredsson Olsson og Satu Heikkinen har gjort en svensk studie av hvilke følelser som forbindes med sosialdans for «eldre» (nedre aldersgrense for studien var 50 år) og hvilken rolle emosjonell energi (Collins, 2004) spiller blant annet for motivasjon til å danse.

Kvalitative intervjuer ble foretatt av 44 dansere, 32 damer og 12 menn, median alder 72, yngste 52 år og eldste 81 år (Alfredsson & Heikkinen, 2019).

Resultatene av intervjuene viser at dans gir respondentene positive følelser som glede og godt humør, eufori, økt selvtillit og økt energinivå (Alfredsson & Heikkinen, 2019, s.4). Dette karakteriseres som emosjonell energi som er et av 4 produkter av et vellykket interaksjonsritual (Collins, 2004). Denne energien påvirker ikke bare danserne individuelt, men «flyter gjennom rommet», slik at inspirasjon og danseglede deles både innad i paret som danser sammen og av gruppen som en helhet, slik at gruppesolidaritet også produseres (Alfredsson & Heikkinen, 2019, s.4; Collins, 2004). Det understrekes også hvordan det kroppslige er sentralt, hvordan sosialdans er kropp i interaksjon med andre kropp i samhandling (Alfredsson & Heikkinen, 2019, s.4). Negativ emosjonell energi som tristhet og sinne er også tema i denne studien, det viser seg at disse bidrar til å motivere danserne til å fortsette å danse til tross for utfordringer (Alfredsson & Heikkinen, 2019, s.5).

Denne studien er en av mange studier som gjør bruk av Collins interaksjonsritualteori. Andre studier har tatt for seg blant annet hellig harpesang, operafans og robåtsport (Heider & Warner, 2010; Benzecry & Collins, 2014; King & de Rond, 2011).

4. Metode

4.1. Valg av metode

Jeg har valgt å gjennomføre en digital, kvantitativ spørreundersøkelse. Som danser har jeg forkunnskaper og tilgang til feltet, men jeg ville få problemer med å innta en ren forskerrolle da jeg allerede er et kjent fjes for mange. Jeg konkluderte raskt med at det ville bli for komplisert for meg å ha en dobbel rolle som danser og forsker. Samtidig ønsket jeg å samle svar fra så mange respondenter som mulig, blant annet for å ha mulighet til å gjøre sammenligning og kryssreferanse av resultater basert på ulike parametere som f.eks. kjønn og dansestil. Dette ville også gjøre meg i stand til å sammenligne mine resultater med annen gjennomført forskning.

I tillegg har jeg valgt å bruke Randall Collins interaksjonsritualteori for å analysere sosialdans på gruppenivå og individnivå, slik det også er implisert i Alfredsson & Heikkinens forskning (Alfredsson & Heikkinen, 2019).

4.2. Kvantitativ spørreundersøkelse

Lengden på og utformingen av undersøkelsen ble designet for å få flest mulig respondenter til å gi svar. Den består derfor av en blanding av obligatoriske og ikke obligatoriske spørsmål, og er på engelsk. Spørsmålene er utformet på bakgrunn av litteraturen presentert i teoridelen, det psykometriske rammeverket DMI (Maraz et al., 2015), og min egen kunnskap og erfaring som danser. Undersøkelsen ble testet og evaluert i samarbeid med min mann som også er erfaren danser, før endelig distribusjon.

Jeg har brukt verktøyet «Nettskjema» slik at dataene ville bli lagret på en sikker måte. Siden alle svar var anonyme, var samtykkeskjema overflødig. Undersøkelsen ble distribuert via Facebook, både delt fra min egen profil og lagt ut i ulike interne grupper tilknyttet lokale dansemiljø for ulike dansestiler. Det ble lagt ved en kort informasjon om at undersøkelsen var en del av en bacheloroppgave i sosiologi, at den var anonym og ville ta ca. 5 minutter å svare på.

4.2.1. Kategorisering av respondentene

Respondentene kategoriseres på bakgrunn av kjønn, alder og sivilstatus. Kjønn er obligatorisk å svare på, mens de to andre er frivillige. Videre blir de spurt om hvor lenge de har danset, hvor ofte de danser og hvilken dansestil de primært er aktive innen.

4.2.2. Relasjoner og tilhørighet

Respondentene blir spurt om hvilke relasjoner de har til andre dansere i miljøet, og hvor godt de kjenner til andre områder av livene deres utenfor dansemiljøet. De blir også spurt om de føler tilhørighet til gruppen med dansere i miljøet. Disse spørsmålene er ikke obligatoriske, fordi jeg ønsket det skulle være mulig å fullføre undersøkelsen ved kun å svare på motivasjonsspørsmålene.

4.2.3. Intimgrense og danseopplevelse

Disse spørsmålene undersøker hva danseren tenker og føler rundt selve interaksjonen med en vilkårlig dansepartner. Respondentene blir spurt om hvor komfortable de er med øyekontakt og fysisk nærhet til partner. De blir bedt om å rangere hva som er viktig og/eller ikke viktig for at de skal få en god danseopplevelse.

4.2.4. Motivasjon for å danse

Jeg har brukt det psykometriske rammeverket «Dance Motivation Inventory» DMI (Maraz et al., 2015) som basis for denne delen av undersøkelsen. Jeg har likevel gjort noen vesentlige endringer, som å redusere omfanget fra 29 motivasjonsfaktorer til 16. Jeg har plukket ut de motivasjonsfaktorene jeg mener er mest relevante, gjort noen omformuleringer og lagt til et par egne som jeg syntes manglet. Respondentene ble bedt om å rangere disse 16 motivasjonsfaktorene etter hvor viktige de er for dem.

4.3. Vurdering av metode og resultater

Styrken ved bruk av kvantitativ spørreundersøkelse med relativt begrenset lengde var at jeg raskt fikk samlet inn ganske mange respondenter, og fikk et datamateriale jeg kunne jobbe med. En svakhet som har vist seg underveis, er skjevhet i svarfordelingen på en del spørsmål, som gjør datamengden uegnet til visse typer analyser.

DMI undersøkelsen fra Ungarn har gjort lineær regresjonsanalyse med variablene som tilsvarer danseerfaring og dansefrekvens (hvor ofte man danser) som avhengige variabler. Jeg har valgt å kun gjøre denne analysen med dansefrekvens som avhengig variabel siden resultatene mine viser en veldig stor andel erfarne dansere, som vil gjøre dataene uegnet for lineær regresjonsanalyse med danseerfaring som avhengig variabel.

Jeg tok med et spørsmål om sivilstatus da respondenten begynte å danse, fordi det kunne være interessant å undersøke hvorvidt dans også er et sted å møte potensielle partnere. På

bakgrunn av den høye andelen erfarne dansere kombinert med høy gjennomsnittsalder, valgte jeg å gå bort fra videre undersøkelser på dette.

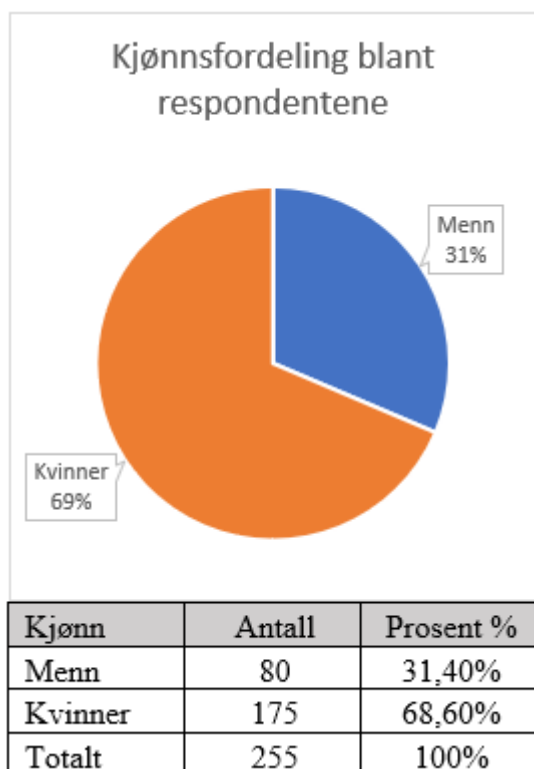
Det er som nevnt ofte skjevhet i antall menn og kvinner i et dansemiljø, og mine resultater bærer også preg av dette. Selv om jeg har justert for det ved bruk av gjennomsnittsverdier og prosentfremstilling, er det ikke til å stikke under en stol at utvalget av menn er vesentlig mindre enn utvalget av kvinner. Det er også skjevhet i utvalget basert på dansestil. Dette var til dels forventet, men viste seg å være verre enn jeg hadde sett for meg, med hele 71 % ca. likt fordelt på de to swingvariantene. Dette begrenser gyldigheten av sammenligninger basert på dansestil utover disse to stilartene.

Spørreundersøkelsen består av en del spørsmål som krever at respondenten tenker seg godt om og kanskje må ta stilling til ting som man ikke vanligvis tenker over. Jeg har fått et par (positive) kommentarer på at undersøkelsen introduserer et nytt perspektiv på et ellers velkjent territorium. At jeg ikke får mulighet til å ha dialog med respondenten som f.eks. i et intervju, gir rom for ulik tolkning og misforståelser, som kan være en svakhet.

5. Resultater, analyse og diskusjon av min kvantitative spørreundersøkelse

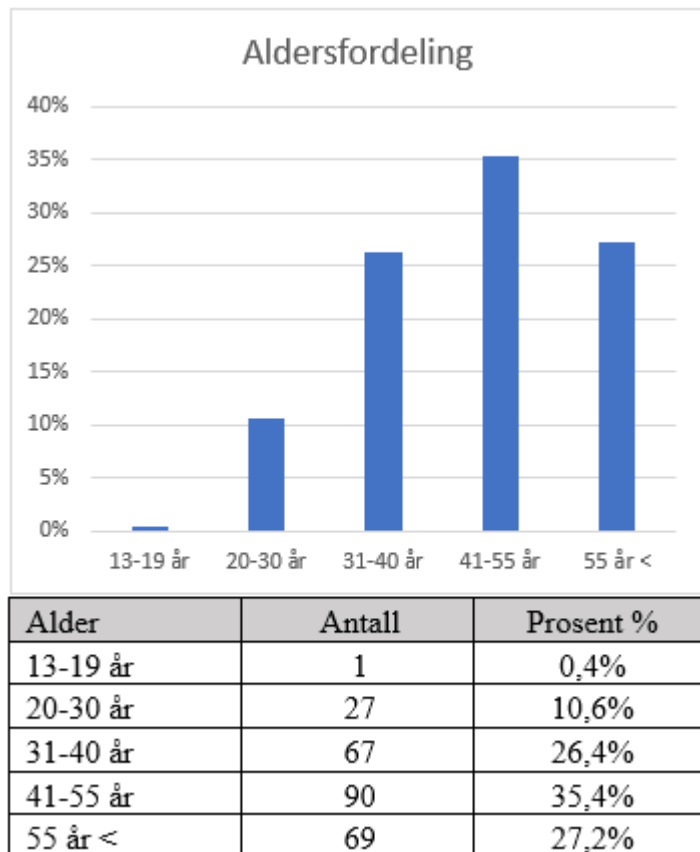
I løpet av en periode på tre og en halv uke fikk jeg samlet inn totalt 255 respondenter som har fullført spørreundersøkelsen. Gjennom verktøyet «Nettskjema» har jeg kodet dataene i en kodebok, og lastet ned datasettet i Excel format. Videre har jeg importert datasettet inn i et statistikkprogram som heter Jamovi, som jeg har brukt til videre analyse. Nettskjema produserer også en rapport med enkel statistikk som jeg har brukt som hovedkilde til svarfordelingene som blir presentert her. I et par tilfeller var det behov for å gjøre justeringer i datasettet, som å slå sammen variabler og rette opp feil, dette har blitt gjort ved enkel programmering i Excel. Diagramfremstillingene er også laget i Excel.

Jeg har funnet det mest hensiktsmessig å dele undersøkelsen opp i to deler. Første del fokuserer på motivasjon for dans og egner seg for sammenligning med undersøkelsen fra Ungarn. Andre del handler om relasjoner mellom danserne, intimitet og danseopplevelse. Mellom disse to delene vil jeg ha en analyse av dans som interaksjonsritual ved bruk av Collins teori. Jeg vil analysere og diskutere fortløpende mens jeg presenterer resultatene i en så logisk rekkefølge som mulig. Jeg starter med innledende spørsmål som kategoriserer respondentene basert på ulike variabler.

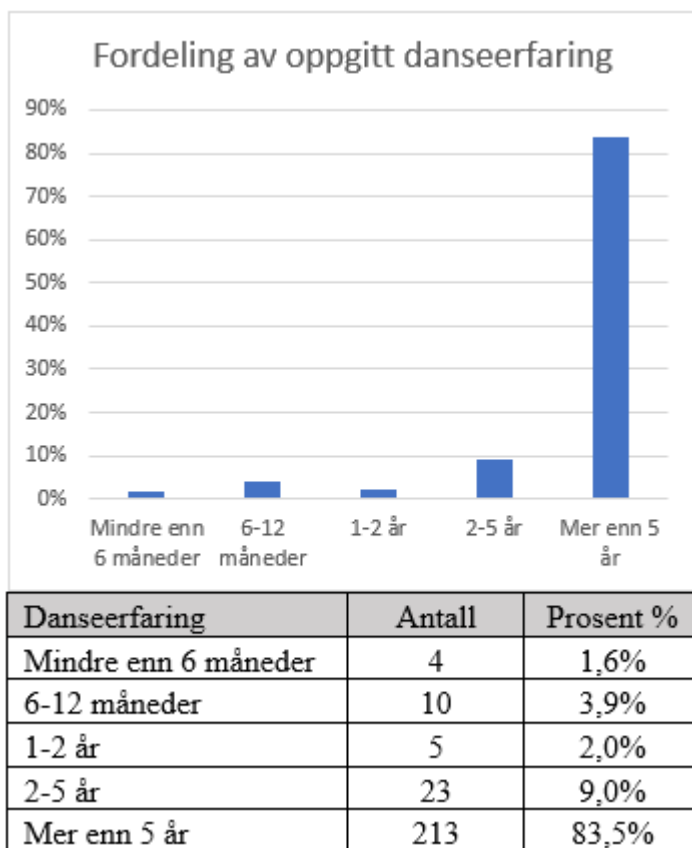
Figur 5.1: Kjønnsfordeling blant respondentene

Som forventet er det en overvekt av kvinner som har svart, jeg er likevel kjempefornøyd med at hele 80 menn har svart og de tilsvarer da ca. 31 % av respondentene. Dette overlapper nesten med kjønnsfordelingen fra DMI undersøkelsen som hadde 32 % menn (Maraz et al., 2015, s.3).

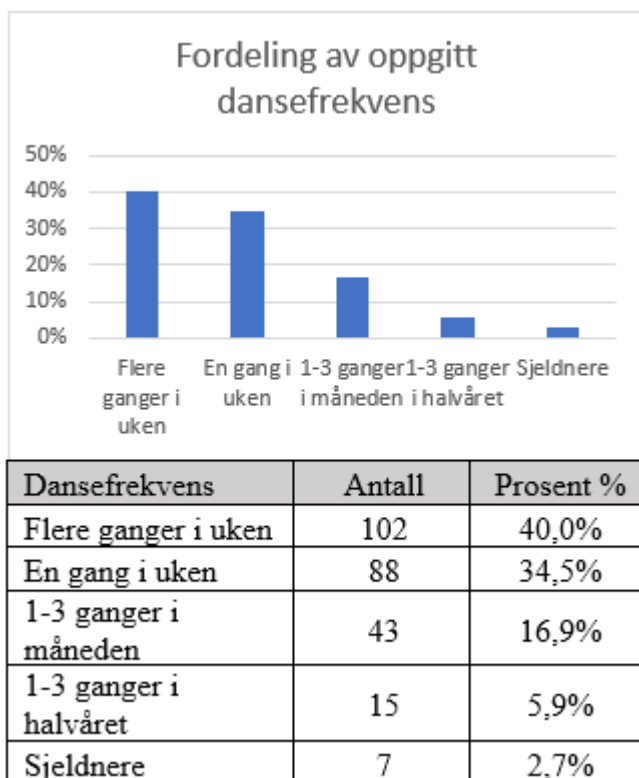
Figur 5.2: Aldersfordeling blant respondentene

Aldersfordelingen viser at hele 89 % av respondentene mine er over 30 år, så gjennomsnittsalderen er nok en del høyere enn DMI undersøkelsen som hadde gjennomsnittsalder 32,8 år (Maraz et al., 2015, s.3). Det er en kjent sak for oss som driver med pardans at det er vanskelig å få til rekruttering blant unge og tallene mine gjenspeiler også det.

Figur 5.3: Svarfordeling for spørsmål «Hvor lenge har du danset?»

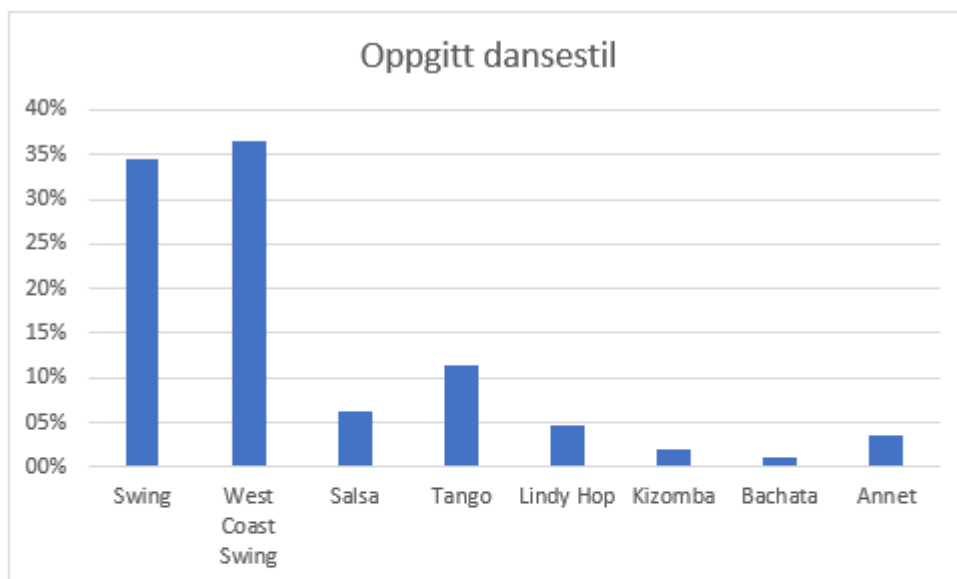
Som vi ser av figur 5.3 er det stort sett erfarne dansere jeg har blant respondentene mine. Kun 7,5 % av respondentene har mindre enn 2 års erfaring, mens hele 83,5 % har mer enn 5 års danseerfaring. En av årsakene til dette kan være at jeg har mange bekjente med lang danseerfaring som sannsynligvis har svart på undersøkelsen. Denne fordelingen står i sterk kontrast til DMI undersøkelsen hvor det er en relativt jevn fordeling av forholdsvis nye dansere, dansere med endel erfaring og dansere med lang erfaring (Maraz et al., 2015, s.3).

Figur 5.4: Svarfordeling for spørsmål «Hvor ofte danser du?»

For å få et inntrykk av hvor mye tid respondentene bruker på dans, blir de spurt om hvor ofte de danser. Av figur 5.4 ser vi at rett i underkant av 75% har svart at de danser 1 gang i uken eller oftere. Ytterligere 16,9 % har svart 1-3 ganger i måneden, mens de resterende 8,6 % danser 1-3 ganger i halvåret eller sjeldnere.

Det finnes mange ulike dansestiler innen pardans som danses sosialt, jeg har gjort et utvalg basert på min egen kunnskap om hvilke jeg vet har aktive miljø:

Dansestil	Antall	Prosent %
Swing	88	34,5%
West Coast Swing	93	36,5%
Salsa	16	6,3%
Tango	29	11,4%
Lindy Hop	12	4,7%
Kizomba	5	2,0%
Bachata	3	1,2%
Annet	9	3,5%

Figur 5.5: Svarfordeling for spørsmål om hvilken dansestil respondentene primært danser

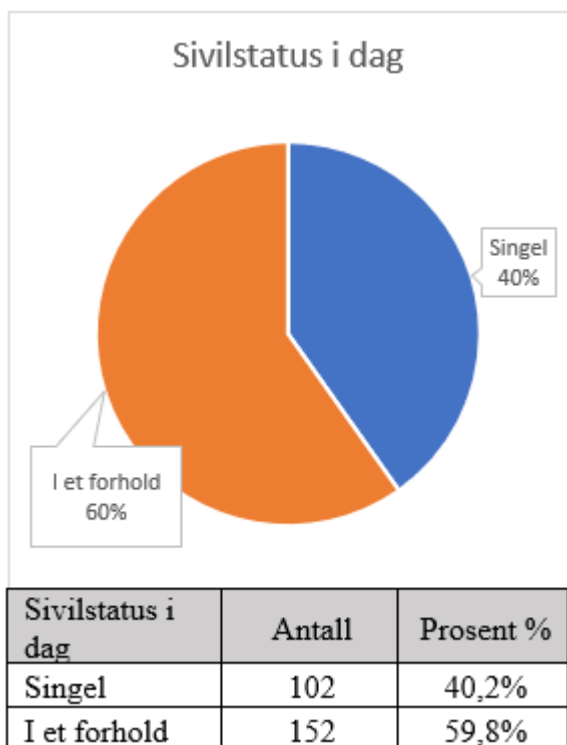
Jeg har lagt til Annet som svaralternativ for dem som ikke finner sin stilart i listen.

Svarfordelingen her viser at mesteparten av respondentene danser en av de to swingdans variantene, henholdsvis 34,5 % og 36,5 % for Swing og West Coast Swing. Dette skyldes nok delvis at det er her jeg har størst nettverk og kontakter basert på egen erfaring.

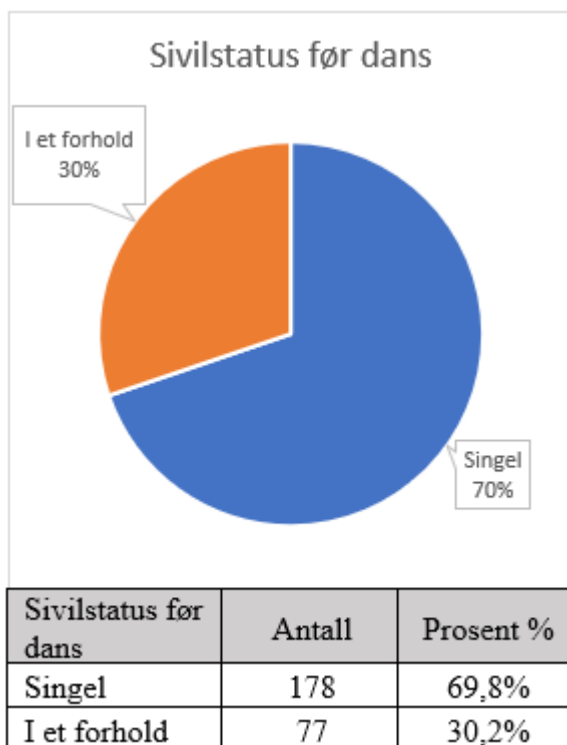
Swingmiljøet er i tillegg relativt stort, og West Coast Swing er en stil som for tiden har økende popularitet. Deretter følger Tango med 11,4 % av respondentene, mens de tre latinvariantene Salsa, Kizomba og Bachata står for 9,5 %. 3,5 % av respondentene har svart Annet.

På spørsmål om sivilstatus viser resultatene at ca. 60 % er i et forhold, mens ca. 40 % er single. Tilsvarende tall for sivilstatus da respondenten begynte å danse er henholdsvis ca. 30 % og ca. 70 %.

Figur 5.6: Respondentenes sivilstatus i dag

Figur 5.7: Respondentenes sivilstatus da vedkommende begynte å danse

Til sammenligning kan det nevnes at DMI undersøkelsen har 57 % i et forhold og 43 % single, som altså ligger ganske nært mine resultater.

5.1. Motivasjon for å danse

I denne delen ble respondentene bedt om å rangere 16 motivasjonsfaktorer på en skala fra 1-5 der 1=Ikke viktig for meg og 5=Veldig viktig for meg.

Følgende motivasjonsfaktorer ble evaluert:

A	Fysisk trening
B	Å bli en flinkere danser
C	Jeg får mestringsfølelse når jeg danser
D	Sosialisering
E	Fysisk kontakt med andre
F	Ønske om flere venner
G	Ønske om en partner
H	Musikalsk og kreativ utfoldelse
I	Jeg kommer i godt humør når jeg danser
J	Jeg vil komme i flytsonen
K	Dansing forbedrer selvfølelsen min
L	Jeg føler meg glad og avslappet når jeg danser
M	Jeg får energi av å danse
N	Jeg får utløp for følelser når jeg danser
O	Jeg slipper å tenke på problemene mine når jeg danser
P	Dansing gir meg noe å gjøre på fritiden

Tabell 5.1: Motivasjonsfaktorer

Motivasjonsfaktor	1 Ikke viktig for meg	2	3	4	5 Veldig viktig for meg
A	3,9 %	12,5 %	27,5 %	26,3 %	29,8 %
B	0,4 %	5,1 %	16,5 %	35,7 %	42,3 %
C	0,8 %	3,1 %	14,1 %	37,7 %	44,3 %
D	1,2 %	7 %	18 %	35 %	38,8 %
E	16,5 %	15,3 %	29,4 %	22,7 %	16,1 %
F	15,3 %	15,7 %	33,3 %	22 %	13,7 %
G	47,8 %	13,7 %	17,3 %	10,2 %	11 %
H	1,2 %	3,5 %	16,9 %	29,8 %	48,6 %
I	0 %	0 %	1,6 %	15,3 %	83,1 %
J	1,2 %	2,7 %	14,5 %	24 %	57,6 %
K	2,4 %	4,3 %	20 %	35,7 %	37,6 %
L	0,4 %	0,8 %	6,7 %	27 %	65,1 %
M	0 %	1,2 %	3,1 %	25,1 %	70,6 %
N	5,5 %	8,2 %	22 %	26,3 %	38 %
O	6,7 %	7,1 %	13,3 %	28,2 %	44,7 %
P	11 %	11,4 %	29,4 %	24,3 %	23,9 %

Tabell 5.2: Prosentvis fordeling av svar

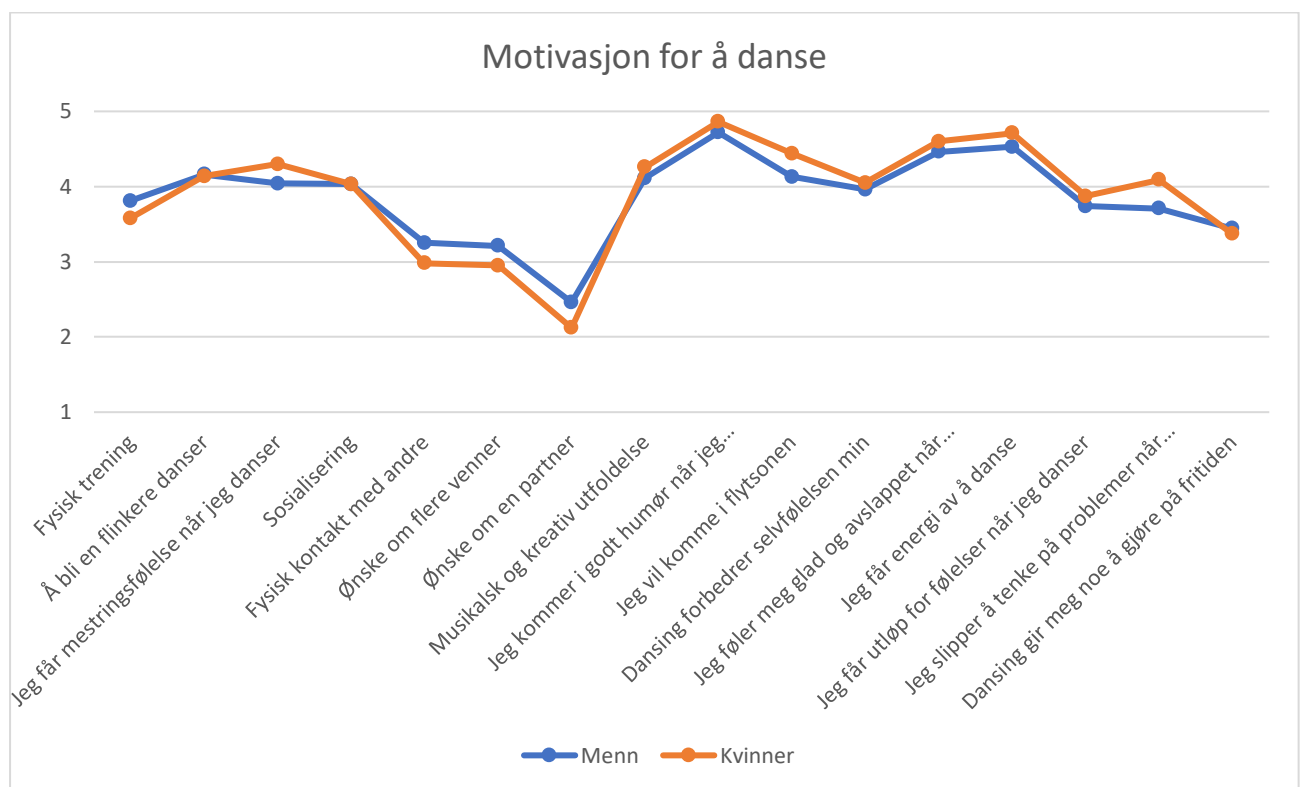
DMI undersøkelsen fra Budapest viste at Humørforbedring var den sterkeste motivasjonsfaktoren, etterfulgt av Selvtillit (Maraz et al., 2015, s.7). Mine resultater støtter

opp om dette, særlig Humørforbedring. Påstand «I – Jeg kommer i godt humør når jeg danser» har den høyeste prosentandelen på 5 - Veldig viktig for meg - 83,1 %. Resterende 16,9 % fordeler seg på 3 og 4 – 0 % har rangert denne til de laveste verdiene som tilsvarer Ikke viktig for meg. Påstand «M – Jeg får energi av å danse» har 70,6 % på 5 og heller ikke her har noen svart 1 - Ikke viktig for meg. 73,3 % har rangert påstand «K – Dansing forbedrer selvfølelsen min» høyt, til 4 eller 5 -Veldig viktig for meg.

5.1.1. Motivasjon basert på kjønn

Kjønn er en sentral variabel i pardans, siden det som regel er en mann og en kvinne som danser sammen, og de har hver sin rolle som fører og følger. Det vil derfor være naturlig å undersøke kjønnsforskjeller i svarene. Siden utvalget blant menn er vesentlig lavere enn blant kvinner, har jeg brukt gjennomsnittsverdier og prosentfremstilling i disse sammenligningene.

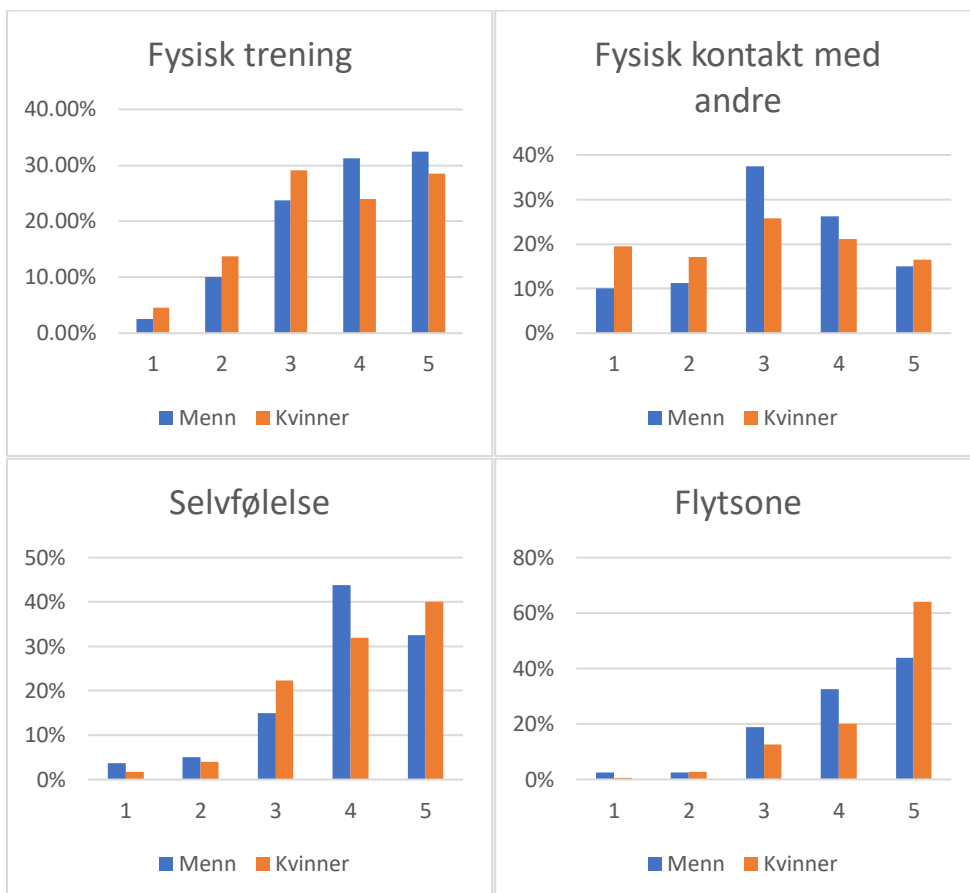
Svarfordeling med gjennomsnittsverdier for hver motivasjonsfaktor kontrollert for kjønn, viser forholdsvis lave forskjeller mellom kvinner og menn når det kommer til motivasjon:

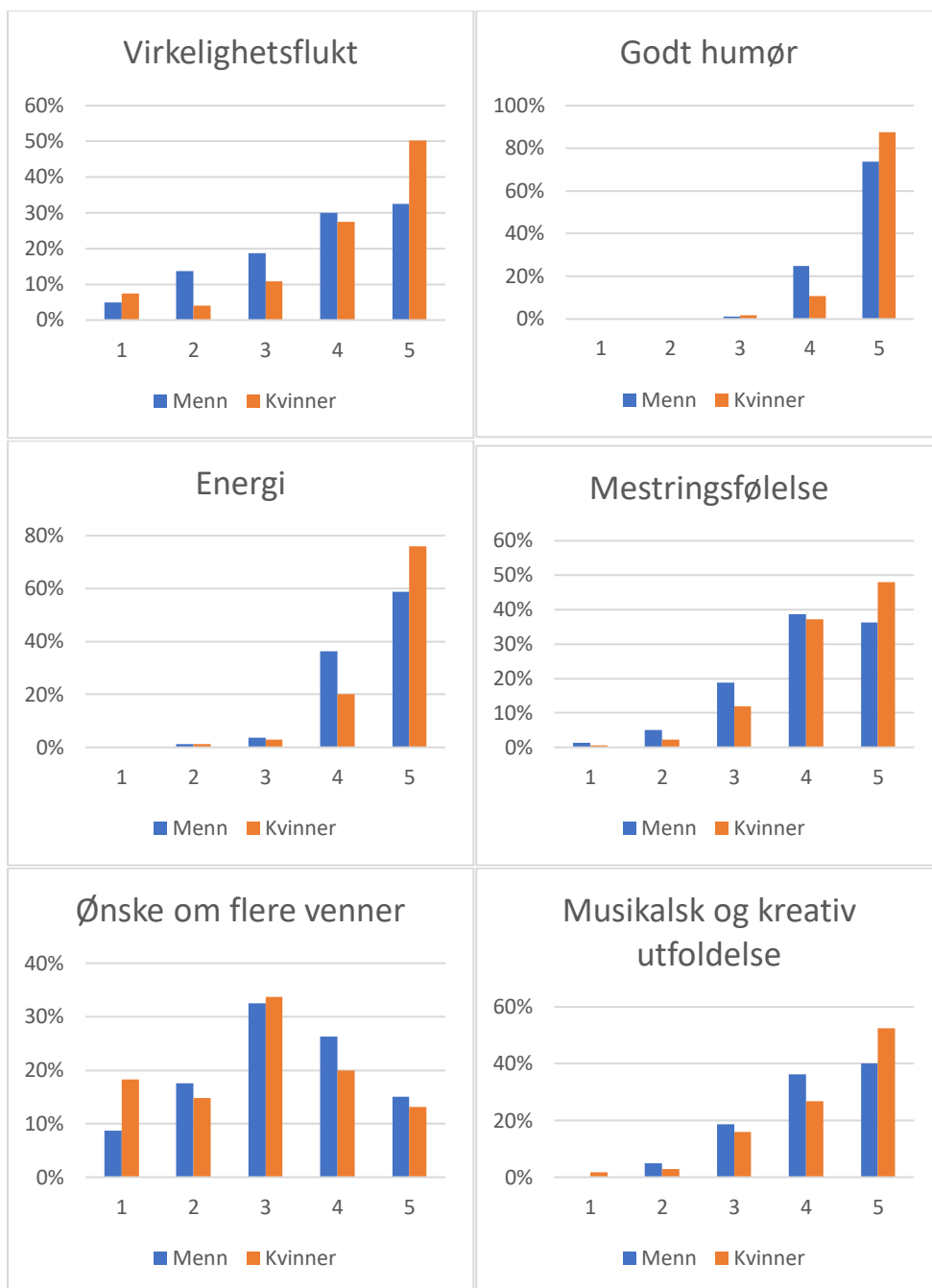
Figur 5.8: Motivasjon for å danse basert på kjønn

DMI undersøkelsen viste at kvinner i større grad var motivert av «Fysisk trening», «Humørforbedring», «Transe», «Selvtillit» og «Virkelighetsflukt», og at menn i større grad var motivert av «Intimitet» (Maraz et al., 2015, s.7). Mine resultater bekrefter at kvinner i

større grad er motivert av «Transe» (flytsone), «Virkelighetsflukt» (slipper å tenke på problemer) og «Selvtillit» (dans forbedrer selvfølelsen). De bekrefter også at menn i større grad enn kvinner motiveres av muligheten til å møte en partner («Intimitet»), men avviker ved at menn i mine resultater viser seg å være i større grad motivert av «Fysisk trening», enn kvinner. For den siste som ble nevnt her, «Humørforbedring», som tilsvarer mine variabler for «Godt humør» og «Energi», viser resultatene at flere kvinner enn menn har rangert disse til høyeste verdi «5 -Veldig viktig for meg». Hvis vi legger sammen dem som har rangert disse to motivasjonsfaktorene til 4 og 5, finner vi marginale forskjeller mellom kjønnene. Vi ser av grafen for alle motivasjonsfaktorene, at menn har en tendens til å svare mer nøytralt enn kvinner. I tillegg til de nevnte kategoriene som jeg har sammenlignet med resultatene fra DMI undersøkelsen, finner jeg også forskjell mellom kvinner og menn på «Mestringsfølelse» og «Ønske om flere venner». Kvinner er i større grad motivert av mestringsfølelse, mens menn er mer motivert av ønske om flere venner.

Figur 5.9: Ulike motivasjonsfaktorer basert på kjønn

Figur 5.10: Flere motivasjonsfaktorer basert på kjønn

Motivasjonsfaktorene «Musikalsk og kreativ utfoldelse» og «Jeg vil komme i flytsonen» scorer høyt både for menn og kvinner. Min undersøkelse bekrefter Törnqvists utsagn om at ønske om å komme i flytsonen er en av grunnene som trekker danserne ut på dansegulvet om og om igjen, kveld etter kveld (Törnqvist, 2018, s.364). Som Csikszentmihalyi også skriver om flow, vil vi gjøre det som skal til for å oppnå den fordi den får oss til å føle oss bra (Csikszentmihalyi, 2014). Olsson & Heikkinen beskriver at euforiske følelser oppstår på en dansekveld der «alt faller på plass» og «man flyter rundt på dansegulvet» (Olsson &

Heikkinen, 2019, s.4). Slik kan flytsone også sees på som et vellykket interaksjonsritual som produserer emosjonell energi.

5.1.2. Lineær regresjonsanalyse

Lineær regresjonsanalyse med «Hvor ofte danser du» (how_ofTEN) som avhengig variabel viser at motivasjonsfaktorene «Å bli en flinkere danser» (improve_dance) og «Ønske om en partner» (partner) påvirker hvor ofte man danser (p-verdier på henholdsvis $0,003 < p=0,05$ og $0,019 < p=0,05$). Ved hjelp av de standardiserte regresjonskoeffisientene kan vi sammenligne og se at «Å bli en flinkere danser» har størst påvirkning av de to, da regresjonskoeffisienten for denne er på 0,2143 som er høyere enn 0,1587 for «Ønske om partner».

Linear Regression

Model Fit Measures		
Model	R	Adjusted R ²
1	0.425	0.126

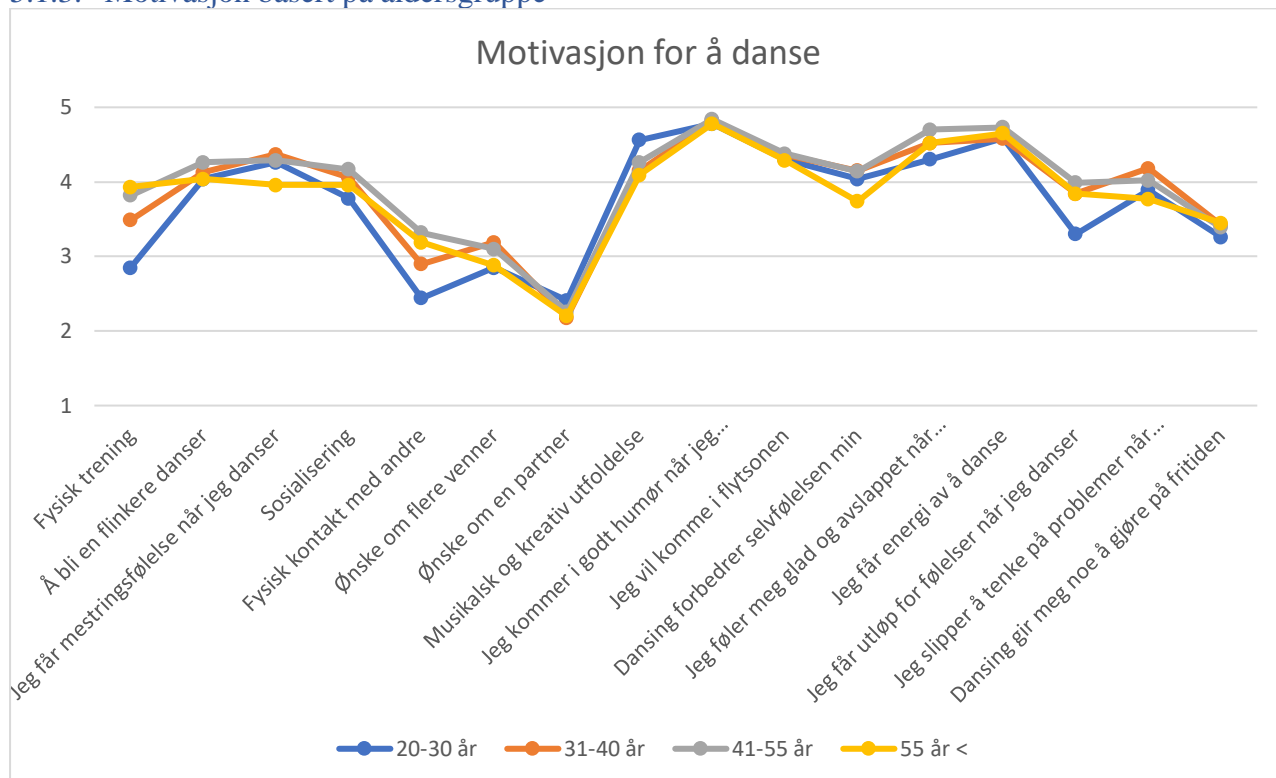
Model Coefficients - how_ofTEN					
Predictor	Estimate	SE	t	p	Stand. Estimate
Intercept	1.5082	0.7491	2.013	0.045	
physical_exercise	0.0263	0.0601	0.438	0.662	0.0294
improve_dance	0.2445	0.0801	3.053	0.003	0.2143
mastery	0.0787	0.0906	0.870	0.385	0.0658
social	0.0859	0.0808	1.064	0.289	0.0820
physical_contact	0.0627	0.0570	1.099	0.273	0.0792
more_friends	-0.1038	0.0660	-1.573	0.117	-0.1255
partner	0.1151	0.0489	2.354	0.019	0.1587
music_creative	0.0196	0.0758	0.259	0.796	0.0177
good_mood	0.1372	0.1910	0.718	0.473	0.0571
flow	-0.0744	0.0826	-0.900	0.369	-0.0658
selfesteem	-0.0594	0.0806	-0.737	0.462	-0.0568
happy_relaxed	-0.1983	0.1302	-1.524	0.129	-0.1333
energy	0.1120	0.1578	0.710	0.478	0.0656
emotional_outlet	0.0840	0.0710	1.183	0.238	0.0968
problems	0.0582	0.0662	0.879	0.381	0.0686
something_todo	0.0737	0.0569	1.294	0.197	0.0910

Figur 5.11: Lineær regresjonsanalyse med dansefrekvens som avhengig variabel

Vi har tidligere sett at «Ønske om en partner» kommer ut som den svakeste motivasjonsfaktoren sammenlignet med de andre. Selv om gjennomsnittsverdien for denne er noe høyere for menn enn for kvinner, viser resultatene helt klart at sosialdans ikke er en arena

dansere oppsøker for å finne seg en partner utenfor dansegulvet. Dette funnet kan også være knyttet til det faktum at det er så stor andel erfarne dansere blant respondentene. At vi ser at denne dukker opp som en av to signifikante faktorer som påvirker hvor ofte man danser, betyr at det er sannsynlig at de som ønsker seg en partner, danser ofte.

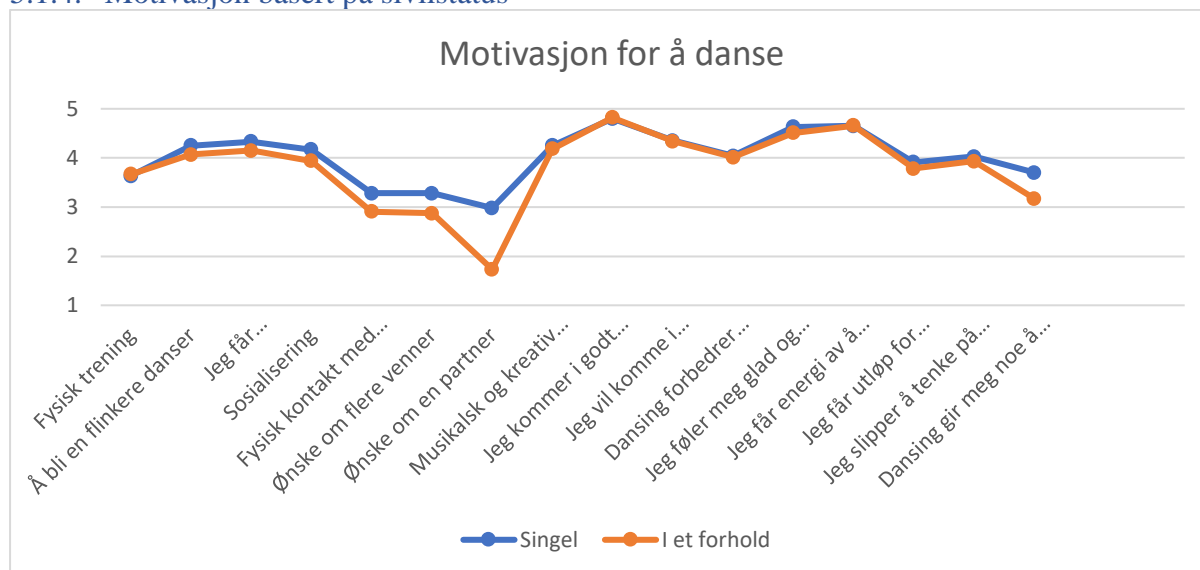
5.1.3. Motivasjon basert på aldersgruppe

Figur 5.12: Motivasjon for å danse – gruppert på alder

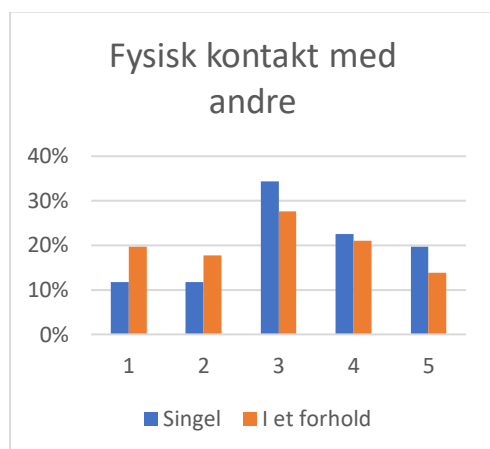
Gjennomsnittsverdier for motivasjon basert på aldersgrupper viser blant annet at «Fysisk trening» blir viktigere jo høyere aldersgruppe man befinner seg i. «Fysisk kontakt med andre» har nesten samme utvikling, men her har 41-55 år så vidt høyere verdi, fysisk kontakt med andre blir viktigere senere i livet. Kanskje er dette relatert til at de eldste aldersgruppene har barn som vokser opp og ikke lenger er en kilde til fysisk kontakt slik som for 31-40-åringene. Mestringsfølelse og forbedret selvfølelse er svakere motivasjon for den eldste aldersgruppen. Dette er i kontrast til Olsson & Heikkinen, deres resultater viser økning i selvtillit og mestringfølelse i forbindelse med dans. Likevel viser deres forskning hvordan avvising, å ikke få mulighet til å danse, kan ha tilsvarende negativ effekt på disse (Olsson & Heikkinen, 2019). Skjevheten i antall menn i forhold til kvinner vil føre til at kvinner kommer oftere i situasjonen der de ikke får mulighet til å danse så mye som de ønsker. Bemerk at utvalget for aldersgruppe 20-30 år er vesentlig smalere enn de tre andre. Den laveste alderskategorien 13-19 år er fjernet pga. lav svarprosent.

5.1.4. Motivasjon basert på sivilstatus

Figur 5.13: Motivasjon for å danse - gruppert på sivilstatus

Ved å skille de single fra de som er i et forhold ser vi at grafene avviker fra hverandre på noen punkter. Som forventet har de single høyere gjennomsnittsverdi for «Ønske om en partner», «Ønske om flere venner», «Fysisk kontakt med andre» og «Noe å gjøre på fritiden».

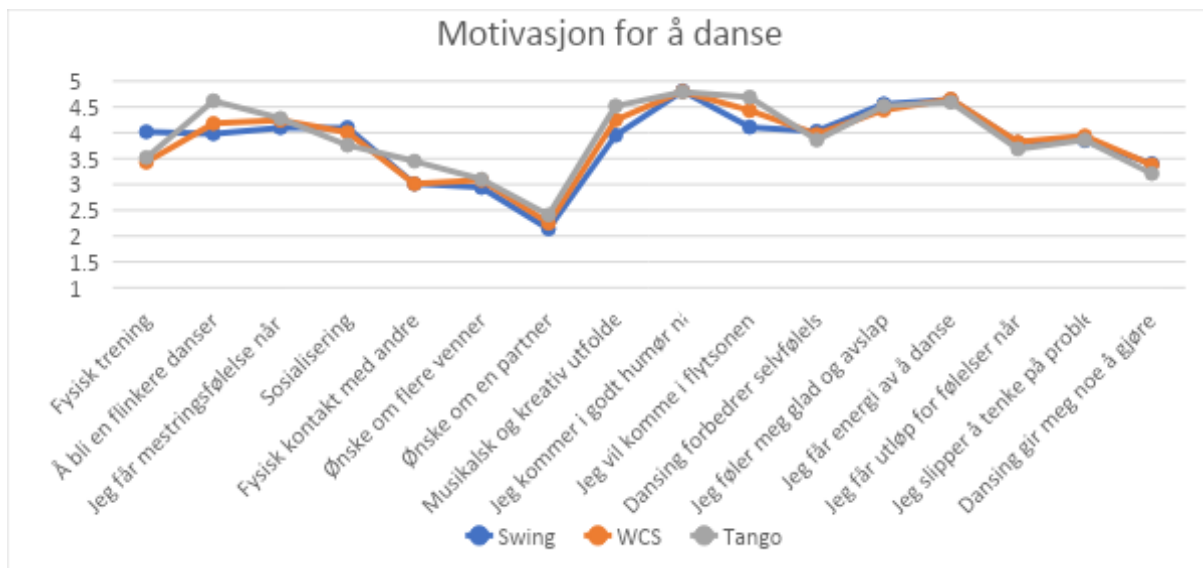
Figur 5.14: Motivasjonsfaktor fysisk kontakt med andre - gruppert på sivilstatus

Ser vi på de som er i forhold, er det likevel en relativt stor andel (ca. 35 %) som har rangert «Fysisk kontakt med andre» til over middels. Som nevnt i teorikapittelet, kan dette også tyde på at dans er en av få tilgjengelige alternativer mange har for å få dekket behovet for fysisk kontakt med andre mennesker.

5.1.5. Motivasjon basert på dansestil

Svarfordeling med gjennomsnittsverdier for hver motivasjonsfaktor kontrollert for dansestil, viser likheter og forskjeller mellom dansestilene Swing, West Coast Swing og Tango:

Figur 5.15: Motivasjon for å danse basert på dansestil

Vi ser her at West Coast Swing (WCS) scorer noe høyere enn vanlig swing på «Å bli en flinkere danser», «Mestringsfølelse», «Musikalsk og kreativ utfoldelse» og «Flytsonen», mens Swing scorer høyest på «Fysisk trening» og «Sosialisering». Tango overlapper særlig med WCS noen steder, men peker seg tydelig ut med det høyeste gjennomsnittet for motivasjonene «Å bli en flinkere danser», «Fysisk kontakt med andre», «Musikalsk og kreativ utfoldelse» og «Flytsonen». Denne fremstillingen er helt i tråd med hva jeg ville forvente, siden tango er den teknisk vanskeligste dansen som føres med tettest fysisk kontakt og er mer musikalsk krevende enn de andre to. Tango hevdes også av noen å være følelsesmessig «dypere» sammenlignet med andre dansestiler, blant annet swing, som er av en mer overfladisk karakter (Törnqvist, 2013, s.40). At tangodansere er de som er sterkest motivert av å komme i flytsonen er derfor ikke overraskende. Swing er en nybegynnervennlig dansestil som får opp pulsen og har stort fokus på å ha det gøy sammen med andre. Det gir også mening at WCS mange steder i diagrammet ligger mellom de to andre, siden dette er en moderne swingdans som er teknisk og musikalsk mer krevende og variert enn tradisjonell swing, men som likevel ikke når helt opp til tangoen. Merk at utvalget for tangodansere som tidligere nevnt er vesentlig lavere enn for de to andre stilartene fremstilt her.

5.2. Sosialdans som interaksjonsritual

Sosialdans kan sees på som et interaksjonsritual som forklart i Randall Collins teori om interaksjonsritualer (Collins, 2004). Vi kan bruke teorien både på gruppenivå og på individnivå, ved enten å ta for oss hele dansegulvet, eller vi kan fokusere på hvert par for seg.

På gruppenivå kan de fire ingrediensene beskrives slik:

- Alle danserne er fysisk til stede i samme rom og deler dansegulvet
- De som er til stede er medlemmer i dansemiljøet, som kan sees å fremstå som et eget sosialt felt atskilt fra resten av samfunnet
- Alle danserne er fokusert på musikken og dansen, og interagerer med hverandre både innad i hvert par og med resten av dansegulvet blant annet for ikke å kolliderer med hverandre
- Alle danser til den samme musikken, og stemningen forplanter seg gjennom dansernes bevegelser

På individnivå kan det beskrives slik:

- To dansere har fysisk nærhet til hverandre innad i hvert par
- Hvert par danner en enhet som er atskilt fra resten av rommet
- Begge er fokusert på musikken og utfører synkroniserte bevegelser i kontinuerlig kommunikasjon med hverandre (føre- og følgeteknikk)
- Interaksjon via dans uansett hvordan den er ført innebærer at danserne er åpne for hverandre og lar seg berøre av hverandres følelser og stemning gjennom dansen

Når danserne kommer i flytsone, beskrives dette ofte som perfekt synkronisert dialog og fysisk kommunikasjon med partner og en følelse av at hele dansegulvet (alle parene) flyter sammen i et felles musikalsk uttrykk omsluttet av den samme stemningen og de samme følelsene (Törnqvist, 2013, s.37). Her er alle fire ingredienser i et interaksjonsritual tilstede, og jeg vil derfor karakterisere flytsone på dansegulvet som et vellykket interaksjonsritual.

Et slikt vellykket interaksjonsritual produserer følgende 4 produkter (Collins, 2004, s.49):

- Gruppesolidaritet
- Emosjonell energi i individene
- Symboler som representerer gruppen
- Moralsk ansvarsfølelse overfor gruppen

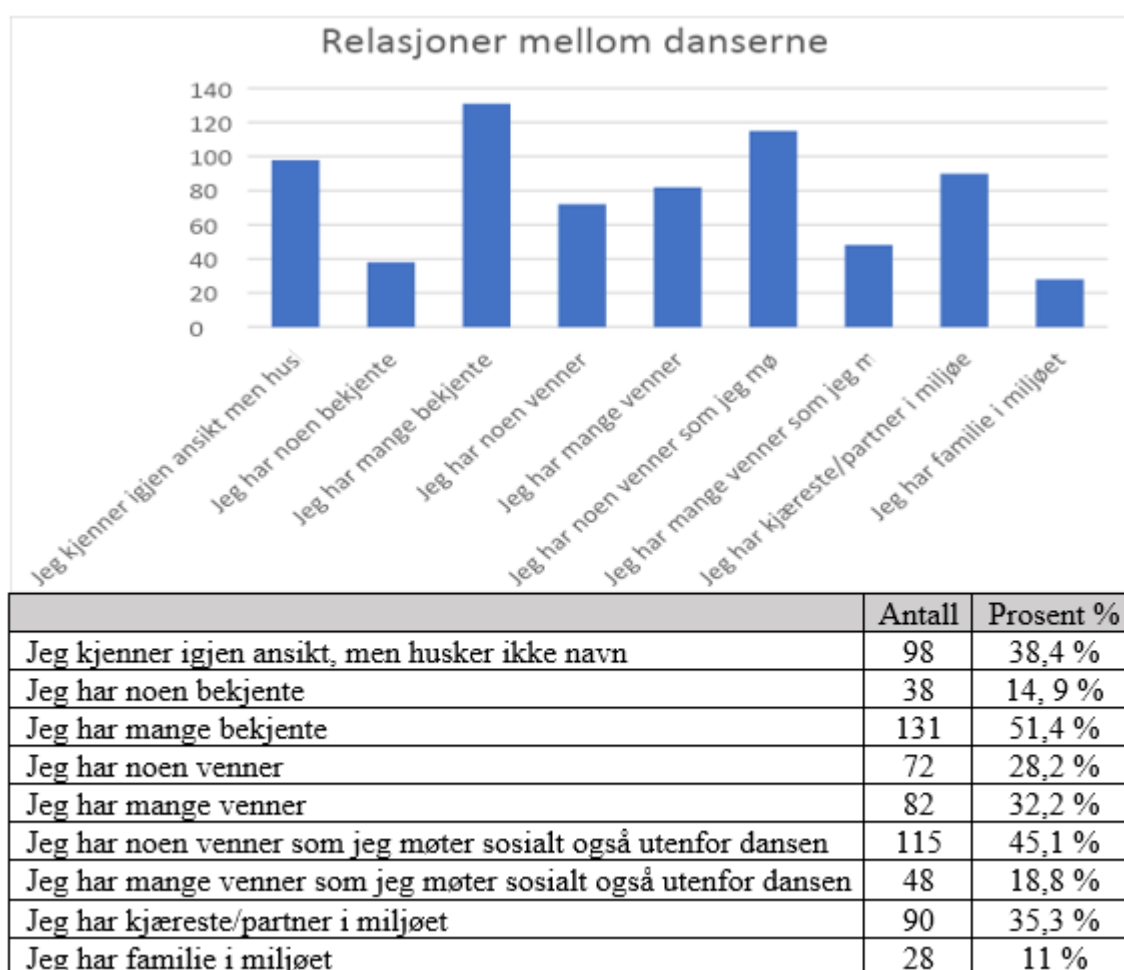
Dette kan bidra til å forklare hvorfor dansere refererer til andre dansere i miljøet som «tangofamilien» eller dansefamilien. Ritualene fører til gruppesolidaritet og følelse av tilhørighet, som igjen kan føre til moralsk ansvarsfølelse overfor gruppen.

Som vi har sett av både den ungarske undersøkelsen og min undersøkelse, utmerker humørforbedring seg som den sterkeste motivasjonsfaktoren, som betyr at mesteparten av danserne både får energi og godt humør av å danse. Selvtillit/selvfølelse scorer også høyt i begge undersøkelser. I Collins terminologi tilsvarer dette emosjonell energi i individene.

Symboler som representerer gruppen, kan være dansetrinn, figurer, eller mer generelle bevegelsesmønstre som er typisk eller særegne for hver enkelt dansestil.

5.3. Relasjoner, intimitet og danseopplevelse

De neste spørsmålene handler om relasjonene mellom danserne i det lokale dansemiljøet.

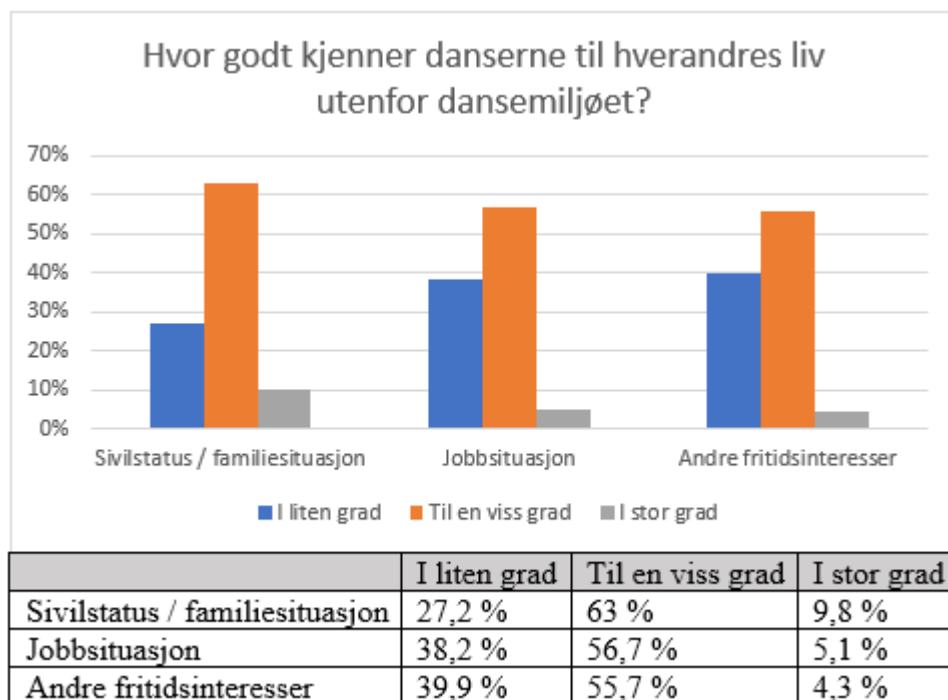

Figur 5.16: Respondenten ble bedt om å krysse av for det som passer, det er mulig å sette flere kryss

Figur 5.16 viser resultatene av at respondentene blir bedt om å krysse av de påstandene som passer, det er mulig å sette så mange kryss man ønsker. Vi ser av figuren at litt over halvparten av respondentene (51,4 %) har oppgitt å ha mange bekjente, denne kan ha noe overlapp med den første påstanden om å gjenkjenne ansikt, som er på 38,4 %, litt avhengig

av hvordan man definerer bekjent. Litt under halvparten (45,1 %) har oppgitt å ha noen venner som man også sosialiserer med utenfor dansen, 11 % har familie i miljøet, og 35,3 % har oppgitt at de har partneren sin i miljøet.

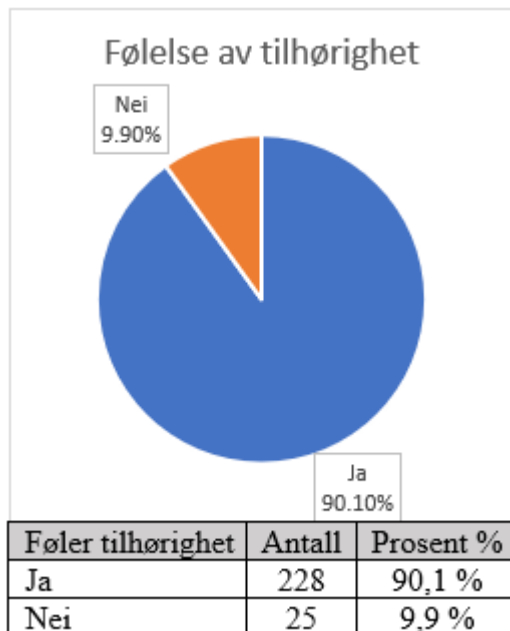
Videre ble respondentene spurt i hvilken grad de kjenner til de andre dansernes liv utenfor dansemiljøet, på de tre områdene familie, jobb og fritidsaktiviteter. De fikk krysse av *I liten grad*, *Til en viss grad*, eller *I stor grad* for hver av områdene. Respondentene ble som tidligere nevnt bedt om å svare generelt med tanke på gruppen, ikke enkeltpersoner. Her må det nevnes at det har sneket seg inn en feil i designet på undersøkelsen, det var her mulig å sette flere kryss på et område, selv om det bare skulle vært mulig å sette 1. Dette problemet er håndtert i datasettet ved å sette alle respondenter som har satt mer enn 1 kryss til den midterste verdien.

Figur 5.17: Hvor godt kjenner du til de andre dansernes liv utenfor dansemiljøet med tanke på familie, jobb, eller andre fritidsinteresser?

Figur 5.17 viser resultatene, vi ser at hovedtyngden i svarfordelingen ligger på det midterste alternativet, litt over halvparten svarer *Til en viss grad*. Mesteparten av de resterende svarene befinner seg på alternativet *I liten grad*. Jeg velger å tolke denne figuren i sammenheng med Figur 5.16 og kommer da frem til noen tendenser. Det finnes en gruppe mennesker som kjenner hverandre godt og har nære forhold også utenfor dansemiljøet, men tallene viser også at mange har en god del både bekjente og venner. Figur 5.17 kan tyde på at de sistnevnte

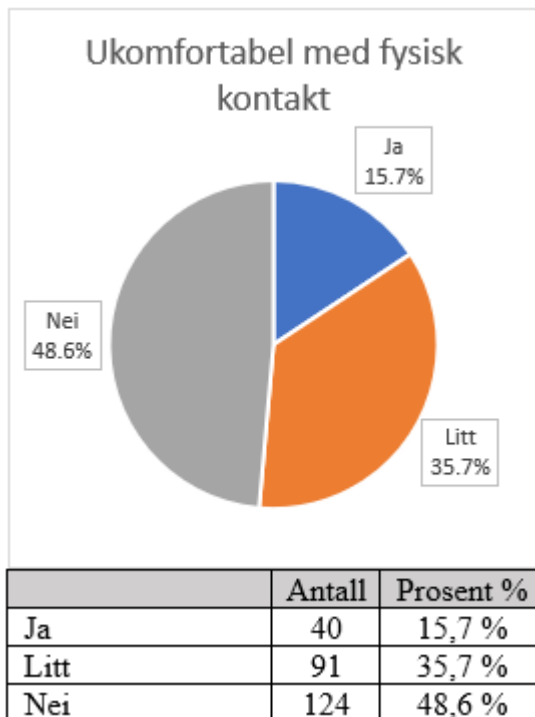
relasjonene har en sterk forankring i dansemiljøet, og at det ikke er så viktig å involvere andre livsområder. Som Törnqvist skriver, du kan være hvem som helst, ingen bryr seg egentlig, du kan danse med noen flere ganger på en kveld i årevis uten å vite hva de heter (Törnqvist, 2018, s.362).

Figur 5.18: Føler du tilhørighet til gruppen med dansere i ditt dansemiljø?

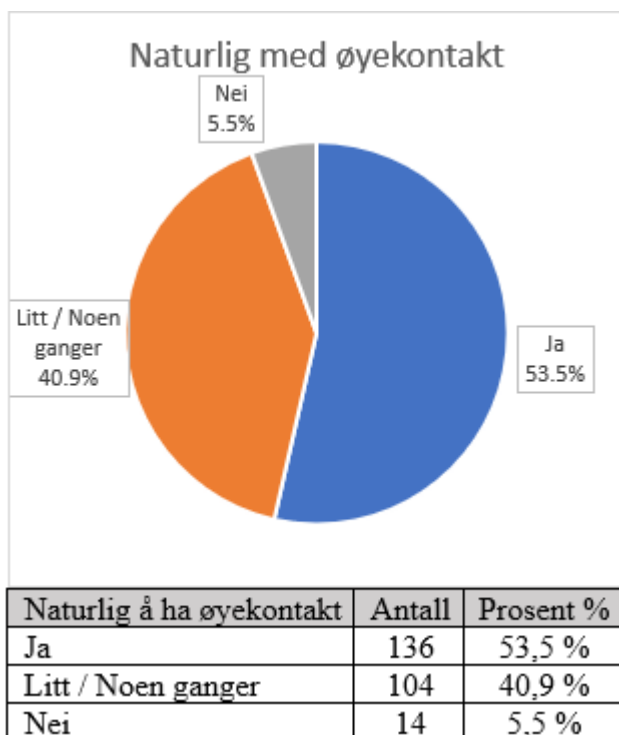
Over 90 % av respondentene har svart bekreftende på at de føler tilhørighet til gruppen med dansere i sitt dansemiljø. Dette tyder på at følelsen av kollektiv identitet slik Törnqvists intervjuobjekter snakker om «tangofamilien» (Törnqvist, 2018, s.359) også gjelder for mine respondenter. I Collins terminologi snakker vi om gruppesolidaritet, som er et av de fire produktene av et vellykket samhandlingsritual (Collins, 2004, s.49).

Videre følger spørsmål relatert til interaksjonen innad i et vilkårlig sammensatt dansepar.

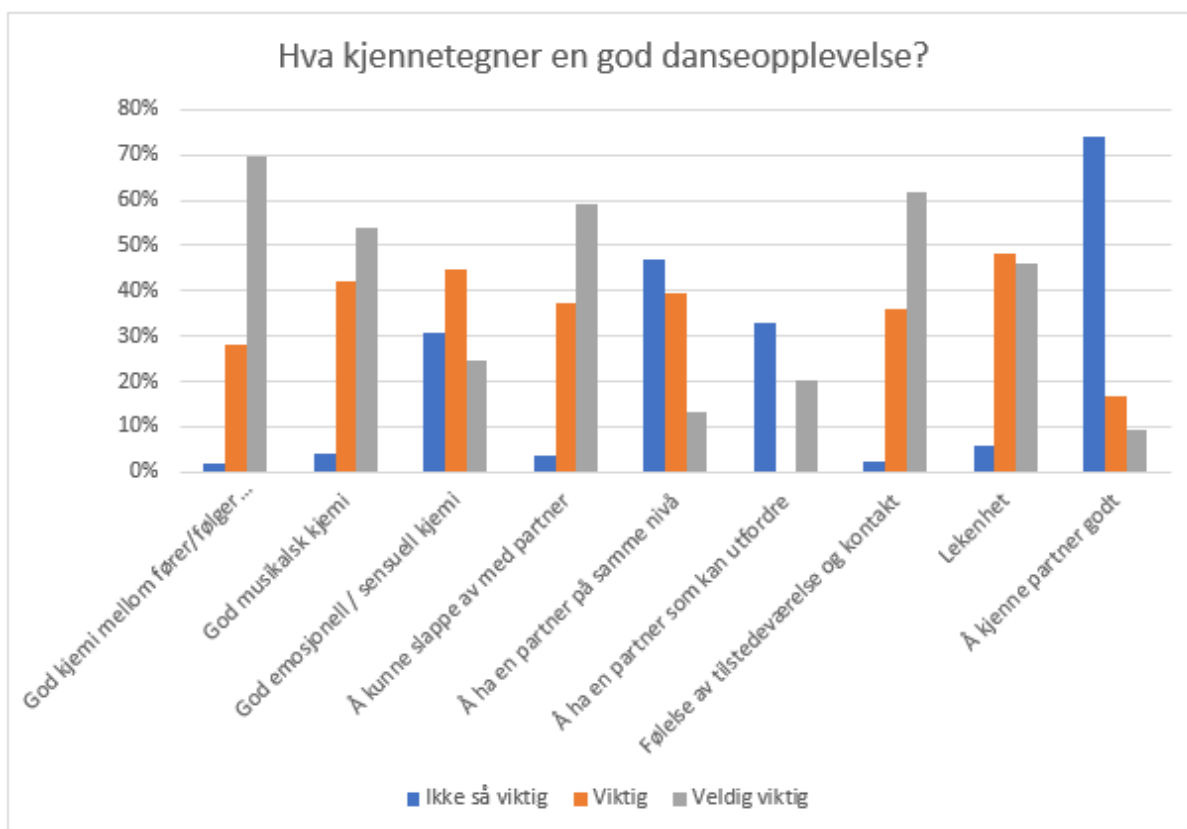
Figur 5.19: Da du begynte å danse, synes du det var ukomfortabelt å være fysisk tett på personer du ikke kjente?

Som Törnqvist skriver, kan den fysiske nærheten dans innebærer, være utfordrende for nybegynnere (Törnqvist, 2013, s.37). Respondentene ble spurt om de følte seg ukomfortable med å være fysisk tett på en annen ukjent person da de begynte å danse, og figur 5.19 viser at 51,4 % har svart at de opplevde det som ukomfortabelt eller litt ukomfortabelt mens de resterende 48,6 % har svart nei. Dette kan tyde på at den stereotypiske nordmannen fra Bourrelles bok har noe for seg, vi er ikke vant til å være så tett på andre i Norge.

Figur 5.20: Er det naturlig for deg å ha øyekontakt med personen du danser med?

På spørsmål om det er naturlig å ha øyekontakt med en person man danser med, har 53,5 % av respondentene svart et utvetydig ja, mens ytterligere 40,9 % har svart at det er litt naturlig eller noen ganger naturlig. Kun 5,5 % har svart nei. Det er her vesentlig å merke seg at ulike dansestiler har ulike måter å bruke eller ikke bruke blikkontakt på. Som Törnqvist skriver, er det i tango ikke uvanlig å danse kinn mot kinn med øynene lukket (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.7), og det finnes varianter av swingdans der bruk av øyekontakt ikke er avgjørende for at dansen skal fungere. Resultatene kan også reflektere den store andelen erfarne dansere blant respondentene, siden øyekontakt er noe man mestrer bedre når man har danset en stund (Törnqvist & Holmberg, 2021, s.9).

	Ikke så viktig	Viktig	Veldig viktig
God kjemi mellom fører/følger danseteknisk (såkalt <i>connection</i>)	2%	28,30%	69,70%
God musikalsk kjemi	3,90%	42%	54,10%
God emosjonell / sensuell kjemi	30,70%	44,90%	24,40%
Å kunne slappe av med partner	3,50%	37,40%	59,10%
Å ha en partner på samme nivå	47,10%	39,60%	13,30%
Å ha en partner som kan utfordre (på høyere nivå)	32,90%	46,7%	20,40%
Følelse av tilstedeværelse og kontakt	2,40%	35,80%	61,80%
Lekenhet	5,60%	48,20%	46,20%
Å kjenne partner godt	74%	16,90%	9,10%

Figur 5.21: «Hva skal til for at du får den beste danseopplevelsen med en partner?»

For å finne ut hva som kjennetegner en god danseopplevelse, listet jeg opp 9 elementer relatert til kommunikasjon og relasjon innad i paret som danser sammen, og ba respondentene rangere dem fra *Ikke så viktig*, *Viktig*, til *Veldig viktig*. Den høyeste sannsynligheten som stikker frem fra figur 5.21 er at 74 % har svart at det ikke er så viktig for danseopplevelsen å kjenne partneren godt. Dette harmonerer med hvordan Törnqvist skriver om at danserne som kommer på sosialdans, er interessert i dansen og ikke personen de tilfeldigvis danser med (Törnqvist, 2018, s.362). Tvert imot kan det være slik at å danse med en fremmed, kan gi enda dypere kontakt som kan gi opphav til en frigjort intimitet som få andre steder ville vært

sosialt akseptert (Törnqvist, 2018, s.362). *Connection*, eller kontakt, både føreteknisk og mentalt, er viktig, dette ser vi også av figuren. God føreteknisk kjemi og følelse av tilstedeværelse og kontakt skiller seg ut med henholdsvis 69,7 % og 61,8 % som har satt disse til veldig viktig, mens kun 2 % og 2,4 % har satt dem til ikke viktig. Satt i sammenheng med Collins teori om interaksjonsritual, husker vi de to siste punktene:

- Begge er fokusert på musikken og utfører synkroniserte bevegelser i kontinuerlig kommunikasjon med hverandre (føre- og følgeteknikk)
- Interaksjon via dans uansett hvordan den er ført innebærer at danserne er åpne for hverandre og lar seg berøre av hverandres følelser og stemning gjennom dansen

Ifølge Collins fungerer det slik at disse to påvirker og forsterker hverandre, slik at opplevelsen og følelsene blir mer intense. Da kan vi tolke tallene som at disse faktorene knyttet til den enkelte danseopplevelsen er viktige fordi de bidrar til å skape emosjonell energi i individene, som også ble konklusjonen i Alfredsson & Heikkinens studie (Alfredsson & Heikkinen, 2019).

6. Konklusjon

Jeg har samlet inn svar fra 255 dansere som driver med sosialdans innenfor ulike stilarter. Spørreundersøkelsen inneholder spørsmål om hva som motiverer danserne, samt spørsmål om relasjoner, intimitet og danseopplevelse. Funnene mine viser i samsvar med tidligere forskning at humørforbedring og energipåfyll er de sterkeste motivasjonsfaktorene for å drive med sosialdans. Blant de andre motivasjonsfaktorene viser videre analyser av datamaterialet ulikheter basert på kjønn, alder, sivilstatus og dansestil.

Tendensen er som forventet at menn viser seg i større grad å være motivert av fysisk kontakt og mulighetene for å skaffe seg en partner, men også av å skaffe seg venner. I tillegg viser mine resultater at menn i større grad er motivert av fysisk trening. Kvinnene viser seg å være i større grad motivert av mestringsfølelse, forbedret selvfølelse, å slippe å tenke på problemer og å komme i flytsonen. Lineær regresjonsanalyse med dansefrekvens som avhengig variabel viser at ønske om å bli en flinkere danser og ønske om en partner er motivasjonsfaktorer som påvirker hvor ofte man danser, der førstnevnte har størst innflytelse. Forskjeller blant aldersgrupper viser blant annet at betydningen av dans som fysisk aktivitet øker med aldersgruppe, og at fysisk kontakt med andre er mindre viktig for de yngste aldersgruppene. Mestringsfølelse og forbedret selvfølelse er svakere motivasjon for den eldste aldersgruppen. Som forventet er de single i større grad motivert av ønske om en partner, ønske om flere venner, fysisk kontakt og noe å gjøre på fritiden. Det viser seg litt overraskende at ca. 35 % av de som er i et forhold har rangert fysisk kontakt over middels.

Sammenligning av motivasjonsfaktorer basert på de tre høyest representerte stilartene Swing, West Coast Swing og Tango, viser interessante forskjeller som gjenspeiler dansestilenes egenart. Tango er på mange måter den mest krevende dansen, føreteknisk og musikalsk, den har tettere fysisk kontakt og et dypere følelsesmessig innhold og uttrykk. Dette gjenspeiles i at den har de høyeste gjennomsnittsverdiene for ønske om å bli en flinkere danser, fysisk kontakt, musikalsk og kreativ utfoldelse og å komme i flytsone. Swing har den høyeste gjennomsnittsverdien for fysisk trening og sosialisering, men kommer ut med de laveste verdiene på de fire andre nevnte. West Coast Swing som er en teknisk vanskeligere swingvariant med større variasjon både i musikk, bevegelser, følelsesuttrykk og innlevelse, havner mellom swing og tango på de nevnte motivasjonsfaktorene.

Kartleggingen av relasjoner mellom danserne viser at nesten halvparten oppgir å ha venner som de også møter og har et forhold til utenfor dansemiljøet. I tillegg har litt mer enn en tredjedel partneren sin i miljøet, og litt over en tiendedel familie i miljøet. Så vidt over halvparten sier de har mange bekjente. Hovedtendensen er at man ikke kjenner så godt til livet til danserne ellers utenfor dansemiljøet, foruten de man har etablerte forhold til. De aller fleste respondentene føler tilhørighet til gruppen med dansere i miljøet sitt.

På spørsmålene om intimitet svarer litt over halvparten at de opplevde den fysiske nærheten som ukomfortabelt eller litt ukomfortabelt da de begynte å danse. De fleste mener at øyekontakt med dansepartner i større eller mindre grad er naturlig. God danseteknisk *connection* og mental og følelsesmessig tilstedeværelse og kontakt er de viktigste elementene for en god danseopplevelse. Å kjenne partner godt, er ikke viktig.

Jeg har tolket sosialdans som interaksjonsritualer i Collins terminologi, både på gruppe- og individnivå. Denne teorien gir en god forklaring på mange av funnene. Ifølge Collins teori er blant annet gruppesolidaritet og emosjonell energi produkter av vellykkede interaksjonsritualer. Dette kan forklare hvorfor så mange føler tilhørighet til dansemiljøet sitt, og at humørforbedring, energipåfyll, mestringsfølelse og forbedret selvfølelse er sterke motivasjonsfaktorer knyttet til emosjonell energi. Viktigheten av en god *connection* både fysisk og mentalt for danseopplevelsen, støtter opp om å se på denne som et vellykket interaksjonsritual der styrken på den emosjonelle energien harmonerer med danseopplevelsen, som flytsone er et eksempel på.

Jeg kan på dette grunnlag konkludere med at vesentlige elementer for attraksjonen i sosialdans som fritidsaktivitet, er at mennesker som føler tilhørighet til gruppen og hverandre, møtes for å drive med noe som betyr noe for dem, av ulike grunner, et sted der de kan utfolde seg, fysisk, sosialt og personlig, på et emosjonelt plan innenfor trygge rammer. Vesentlige bemerkninger ved undersøkelsen min er at utvalgene i fordelingen menn/kvinner, danseerfaring og ulike dansestilarter er ganske skjevfordelte. Med jevnere fordeling i for eksempel danseerfaring kunne man sett på om motivasjon og preferanser i forhold til danseopplevelse er noe som endrer seg ettersom man blir mer erfaren. Det ville også vært interessant å finne ut om de som er motivert av ønske om en partner, lykkes med det, og/eller hvorvidt respondentene med partner innad i miljøet, har funnet sin partner på denne arenaen.

Referanser:

- Benzecry, C. & Collins, R. (2014). The High of Cultural Experience: Toward a Microsociology of Cultural Consumption. *Sociological Theory*, Vol.32(4), 307-326.
- Berlant, L. (1998). Intimacy: A Special Issue. *Critical Inquiry*, Vol.24(No.2), 281-288.
- Bourrelle, J. S. (2016). *Nordmenn 2: Vennskap og kjærlighet*. (1.utg.). Mondå Forlag AS.
- Bourrelle, J. S. (2016). *The Social Guidebook to Norway: An Illustrated Introduction*. (2.utg.). Mondå Forlag AS.
- Collins, R. (2004). *Interaction Ritual Chains*. (1.utg.). Princeton University Press.
- Csikszentmihalyis, M. (2014). *Applications of Flow in Human Development and Education: The Collected Works of Mihaly Csikszentmihalyis*. Springer.
- Heider, A. & Warner, R. S. (2010). Bodies in Sync: Interaction Ritual Theory Applied to Sacred Harp Singing. *Sociology of Religion*, Vol.71(1), 76-97.
- Kidder, J. L. (2021). Reconsidering Edgework Theory: Practices, Experiences, and Structures. *International Review for the Sociology of Sport*, 1-18.
- King, A. & de Rond, M. (2011). Boat Race: Rhythm and the Possibility of Collective Performance. *The British Journal of Sociology*, Vol.62(4), 565-585.
- Maraz, A., Kiraly, O., Urban, R., Griffiths, M. & Demetrovics, Z. (2015). Why Do You Dance? Development of the Dance Motivation Inventory (DMI). *PLoS ONE*, 10(3), 1-11.
- Mjöberg, J. (2011). *Innerlighetens tid: En sociologisk undersökning av intimitet och senmodernitet* [Doktorgradsavhandling]. Uppsala universitet.
- Morill, C., Snow, D.A. & White, CH. (Red.). (2005). *Together Alone; Personal Relationships in Public Places*. University of California Press, Ltd.
- Olsson, E. A. & Heikkinen, S. (2019). «I will never quit dancing». The Emotional Experiences of Social Dancing Among Older Persons. *Journal of Aging Studies*, Vol 51, 100786.
- Olszewski, B. (2008). El Cuerpo del Baile: The Kinetic and Social Fundaments of Tango. *Body & Society*, Vol.14(2), 63-81.
- Taylor, V. and Whittier, N.E. (1992). Collective Identity in Social Movement Communities: Lesbian Feminist Mobilization. I Morris, A. & Mueller, C. (Red.), *Frontiers of Social Movement Theory*. Yale University Press.
- Tryti, E. (2011). *Evig din? Sex, plikt og kjærlighet*. Gyldendal Norsk Forlag AS.
- Törnqvist, M. (2013). *Tourism and the Globalization of Emotions: The Intimate Economy of Tango* (1. utg.). Taylor and Francis Group.

Törnqvist, M. (2018). Rethinking Intimacy: Semi-Anonymous Spaces and Transitory Attachments in Argentine Tango Dancing. *Current Sociology*, 66(3), 356-372.

Törnqvist, M. & Holmberg, T. (2021). The Sensing Eye: Intimate Vision in Couple dancing. *Ethnography*, Vol 0(0), 1-17.

Wireman, P. (1984). *Urban Neighborhoods, Networks, and Families: New Forms for Old Values*. D.C. Heath and Company.

Vedlegg

Vedlegg 1: Spørreundersøkelse

Couples Dancing

Gender:

- Male
- Female

Your age:

- 13-19
- 20-30
- 31-40
- 41-55
- 55 <

How long have you been dancing?

- Less than 6 months
- Between 6 months and 1 year
- 1-2 years
- 2-5 years
- More than 5 years

How often do you go dancing?

- Multiple times a week
- Once a week
- 1-3 times a month
- 1-3 times every half year
- Less often

What style of dance do you primarily practice?

- Swing
- West Coast Swing
- Salsa
- Tango
- Lindy Hop
- Kizomba
- Bachata
- Other

I am...

- Single
- In a relationship

When I started dancing I was..

- Single
- In a relationship

How would you describe your relationships with the other dancers in your dance community?

Picture the group of dancers you meet when you go dancing. If you practise several styles of dance you can think of all of them. You can select multiple alternatives.

- Recognize face but don't know/remember name
- I have some acquaintances
- I have many acquaintances
- I have a few friends
- I have many friends
- I have a few friends I also socialize with outside the dance
- I have many friends I also socialize with outside the dance
- My partner is also in the dance community
- I have family members in the dance community

Are you familiar with the other dancers' lives apart from dancing?

Think of your knowledge about the group in general, not the few you would call friends

Partner / family status

- Not really
- To some extent
- Familiar

Work situation

- Not really
- To some extent
- Familiar

Other leisure activities or interests

- Not really
- To some extent
- Familiar

Do you feel a sense of belonging to the group of dancers in your dance community?

If you are practicing different styles of dance, think of the group you feel most connected to.

- Yes
- No

When you first started dancing, did you feel uncomfortable being physically close to people you didn't know?

- Yes
- A little bit
- No

Is it natural for you to have eyecontact with the person you are dancing with?

- Yes
- A little bit / sometimes
- No

Why do you dance?

What motivates you to keep dancing? Rate the following motivations according to how relevant they are for you, on a scale from 1-5 where 1=Not important to me and 5 is Very important to me

Physical exercise

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4

- 5 - Very important to me

I want to improve my dancing

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Feeling of mastery when dancing

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Socializing

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Physical contact with people

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

I would like to have more friends

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

I would like to have a partner

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Musical and creative expression

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Dancing puts me in a good mood

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

I want to experience a feeling of flow

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Dancing improves my self-esteem

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

I feel happy and relaxed while dancing

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Dancing gives me energy

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Dancing gives me emotional outlet

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Dancing takes my mind of my problems

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

Dancing gives me something to do in my leisure time

- 1 - Not important to me
- 2
- 3
- 4
- 5 - Very important to me

What would make your best possible dancing experience with a partner?

Rate the following elements according to how important they are to you.

Good chemistry between lead/follow in a dance technical way (connection)

- Not so important
- Important
- Very important

Good musical chemistry

- Not so important
- Important
- Very important

Good emotional/sensual chemistry

- Not so important
- Important
- Very important

Being able to be relaxed with my partner

- Not so important
- Important
- Very important

To have a partner at the same level of experience

- Not so important
- Important
- Very important

To have a partner who can challenge me in a technical way (more experienced dancer)

- Not so important
- Important
- Very important

Feeling of presence and connection

- Not so important
- Important
- Very important

Playfulness

- Not so important
- Important
- Very important

To know my partner well

- Not so important
- Important
- Very important